

Er du hipster, eller?

Kultur side 16 og 17

Norske Storbritannia-
studenter betaler dobbelt:

«Avtalen må
reforhandles»

Peter Davidsen,
journalist i Universitas

Kommentar side 2 og 3

Høyre og Frp:

**Grøsser
over grønn
studentboom**

Nyhet side 8 og 9

**Studenter
med draget**

Reportasje side 14 og 15

UNIVERSITAS

Norges største studentavis | årgang 68, utgave 31 | www.universitas.no | onsdag 12. november 2014

4 AV 10 STUDENTER:

Sier nei til niqab

■ – Niqab i undervisningssituasjoner er både prinsipielt og praktisk umulig, sier islamforsker Lars Gule.

■ – Vi som bruker niqab blir enten framstilt som radikale eller ekstreme, sier tidligere spesialpedagogikkstudent Somia Salaouatchi (bildet).

Nyhet side 4 og 5

Osloforskning utlyser stipend med Søknadsfrist 15.februar

To ganger i året kan masterstudenter og forskere som er tilknyttet Universitetet i Oslo søke stipend på kr 20 000,- for arbeid med masteroppgaver/ prosjekt med Oslorelevant tema. Les mer på uio.no/osloforskning.

redaktør: **Geir Molnes**
geir.molnes@universitas.no 993 35 518

redaksjonsleder: **Vilde Sagstad Imeland**
vildesi@universitas.no 993 51 017

fotosjef: **Hans Dalane-Hval**

desksjef: **Håkon Sukuvara**

nettredaktør: **Petter Fløttum**

magasinredaktør: **Thea Storey Elnan**

MENINGER

Det enkle er ikke det beste

Ijuli skrev Universitas om pedagogikkstudenten Somia Salaouatchi som så seg nødt til å slutte på studiet etter å ha blitt møtt med krav om ta av seg niqaben, eller «lette på sløret», i visse undervisningssituasjoner. Mye har vært skrevet om bruken av niqab ved studieinstitusjoner siden, og i denne ukas avis kommer det fram at norske studenter er svært delt i saken. 41 prosent av de spurte er imot bruk av niqab på universiteter og høyskoler, mens 36 prosent mener det bør være mulig å bruke hodeplagget. 23 prosent ønsker ikke å ta stilling til spørsmålet.

Mangel på tilfredsstillende kommunikasjon har blitt brukt som ett av argumentene for å forby niqab. Berit Rognhaug, leder ved Institutt for spesialpedagogikk (ISP) understreket i sommer at vedtaket i Salaouatchis tilfelle var faglig begrunnet.

I ukas avis tas det til orde for to ulike typer niqabforbud. Mens islamforsker Lars Gule oppfordrer Kunnskapsdepartementet til å komme med et uforbeholdent forbud mot niqab, har Marianne Andenæs og resten av Studentparlamentet ved Universitetet i Oslo i stedet falt ned på en ikke-konkluderende konklusjon: De vil kreve en sterk faglig begrunnelse fra lærestedet for å nekte studenter å bruke det heldekende sløret.

Heldigvis kommuniserer vi mennesker ved hjelp av mer enn bare ansiktsmimikk. Men like fullt må vi erkjenne at det i enkelte situasjoner kan bli for problematisk at det eneste man ser av en person er øynene til vedkommende. Studier som medisin, sykepleie eller barnevern er bare noen eksempler på utdanning på hvor man, selv når man legger all godvilje til, ikke kan nekte for at det er uheldig å fjerne deler av kroppspråket.

Gules forslag om totalforbud er på mange måter det enkleste. Vi gjør rent bord og fjerner usikkerheten som følger med enkeltvedtak i hvert vanskelige tilfelle. Likevel løper vi, med Gules forslag, en risiko for å stenge for noe vi ikke har lyst til å stenge for. En grundig drøftelse i hvert tilfelle kan plutselig sette ting i et helt nytt lys. Kanskje kan det funke med niqab i et tilfelle vi ikke tenkte det var mulig. Det som er lov i et samfunn for øvrig bør også være lov ved en studieinstitusjon. Det er Studentparlamentet som i størst grad har tatt dette innover seg.

Universitas er en avis for og av studenter. Universitas er et nyhets- og debattorgan for lærestedene tilknyttet Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus (SiO). Universitas skal drive kritisk og uavhengig journalistikk, og være partipolitisk nøytral. Universitas arbeider etter Vær Varsom-plakatens regler for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig omtale oppfordres til å kontakte redaksjonen.

Daglig leder: **Louise Faldalen Prytz**
l.f.prytz@universitas.no 22 85 33 36

Annonseansvarlig: **Geir Dorp**
geir.dorp@universitas.no 22 85 32 69

Besøksadr.: **Moltke Moes vei 33**

Postadr.: **Boks 89 Blindern, 0314 Oslo**

Epost: **universitas@universitas.no**

Web: **www.universitas.no**

Norske studenter og forskertalenter i Storbritannia hindres av EØS-avtalen og av flere norske regjeringers passivitet.

Dyr diskriminering

Kommentar

Peter Davidsen, journalist

som student må betale mye mer i skolepenger enn andre europeere.

Storbritannia har klart flest norske utenlandsstudenter. Tallet er over 5200, hvilket er over 20 prosent av alle norske utenlandsstudenter. Studier i Storbritannia kan gi norske studenter verdifull utdanning ved verdensledende universiteter, et

internasjonalt nettverk, og solide engelskkunnskaper. Likevel har regjering etter regjering gjort svært lite for å endre norske studenters vilkår i Storbritannia.

I tillegg til ikke å kunne søke på stipendiatstillinger i Storbritannia, kan nordmenn med britiske mastergrader heller ikke søke på stipendiatstillinger i Norge; til det kreves en toårig

mastergrad, og ikke en ettårig, som den britiske varianten gjerne er. Britiske og norske mastergrader er ellers likestilte i alle henseende, unntatt ved stipendiatsøknader. Norske forskertalenter med britiske mastergrader faller altså mellom to stoler.

«Norske forskertalenter med britiske mastergrader faller mellom to stoler. De kan hverken søke på stipendiatstillinger i Norge eller i Storbritannia»

I ukas Universitas kan vi lese om norske studenter som fortviler over de skyhøye skolepengesatsene i Storbritannia.

Norske studenter må betale over dobbelt så mye som EU-studenter. I tillegg er nordmenn, i motsetning til andre europeere, ikke berettiget til å søke stipend ved de britiske forskningsrådene. Dette gjelder både stipendiatstillinger, postdoktorstillinger, og forskningsstipend til seniorakademikere.

Årsaken til forskjellsbehandlingen er EØS-avtalens protokoll 29, som viderefører britiske universiteters rett til å forskjellsbehandle EFTA- (EØS' forløper) og EU-borgere. Å ha norsk pass gjør altså at man diskvalifiseres til forskningsjobber, samtidig som man

Meninger

Universitas gir deg meninger fra verdens studentaviser

Oslo

Khrono

I dagens debatt må vi spørre oss hvorfor akademia skal være et fristed for hvordan man rekrutterer og organiserer ledelse for offentlige virksomheter? Høgskolen i Oslo og Akershus (HiOA) er en offentlig utdanningsvirksomhet, og leverer på oppdrag fra staten. Hvordan hadde vi syns det hadde vært dersom helsevesenet skulle valgt sine ledere, fremst blant likemenn? Og leger ble vektet som mer viktige enn sykepleiere i slike situasjoner? Jeg neker å tro at vi hadde godtatt dette. Men slik er situasjonen i dag, i høyere utdanning.

Skåne

LUNDAGÅRD

Under år 2014 kunde runt 700 utländska studenter komma till Sverige och få utbildning och uppehålle finansierat genom SI: s stipendium, varav 152 studenter kom till Lunds universitet. SI hade hade räknat med en ökning av anslagen till biståndsstipendierna, men nu när tillskottet ser ut att slopas är stipendiekistan tom. Om budgetpropositionen klubbas igenom kommer drygt 135 färre utländska studenter med biståndsstipendium till Lunds universitet nästa år. En katastrof för mångfalden i föreläsningssalarna.

Massachussets

The GW Hatchet

When our professors speak in one voice, we should take notice. Last week, members of the Faculty of Arts and Sciences approved by unanimous vote a complaint against the University's new health benefits policy for non-union employees. These changes, which will introduce deductibles and a co-insurance model, were inaugurated with little discussion and scant justification. They have raised serious concerns among professors, who worry about how the policy will affect them, their families, and other staff. The University is more than a corporation, and it should not behave otherwise.

Washington D.C.

The Harvard Crimson

The University Daily since 1873

The University recently announced that it was preparing to launch a MOOC on the Federal Reserve, a plan that's likely too late to reverse. But going forward, the best course of action would be to ditch MOOCs altogether, instead honing in on other online programs that have gained popularity, become easier to build and – here's the kicker – actually make the University money.

ILLUSTRASJON: ØIVIND HOVLAND

De kan hverken søke på stipendiatstillinger i Norge eller i Storbritannia.

Nordmenn som tar utdanning i Storbritannia er aktive for Norge, og det er svært uheldig at de møter lukkede dører. Nordmenn som tar en britisk mastergrad amputerer sine akademiske jobbutsikter, på tross av at de, i visse tilfeller, har studert i verdensledende forskningsmiljøer. Alt dette kan virke urettferdig, spesielt ved en sammenligning med, for eksempel, svensker som har tatt master i

Storbritannia (til under halvparten av det skolepengene koster for nordmenn); de kan søke på stipendiatstillinger både i Sverige og i Storbritannia.

Norske myndigheter anmodet i 2007 den britiske utdannelsesminister om å endre praksisen der britiske universiteter forskjellsbehandler nordmenn og andre europeere, men britene avsto denne henstillingen. Det er uhyre problematisk at flere norske regjeringer, både før og etter 2007, ikke har gjort mer for å få til en gunstigere utdannelsesavtale med Storbritannia. Venstre og Fremskrittspar-

tiet tok saken opp med Stoltenberg II-regjeringen i både 2011 og 2013. Nå er tiden moden for at regjeringen får på plass en ny utdannelsesavtale med Storbritannia.

Kunnskapsminister Torbjørn Røe Isaksen har ikke bidratt til dagens situasjon. Utenriksdepartementet og Kunnskapsdepartementet kan, ved å reforhandle denne urettferdige avtalen, virkelig gavne norske studenters økonomi, norske forskningsmiljøer, og fremtidige generasjoner av norske forskere.

debatt@universitas.no

Øyeblikket

av Hans Dalane-Hval

Knask: Grappa i Audiovisual Aesthetics ved UiO legger navnene sine i potetgull. – Vi skal lage film, og har fått forbud mot å bruke grafikk, forteller Hangul Kang mens han står klar med kameraet. Fra venstre: Anne Nathalie Johansen, Cathrine Høj Rasmussen, Ida Andersen, Karoline Tosterud, Christina Rühl.

UNIVERSITAS

Tips oss

tips@
universitas.no

Følg oss

På papir hver onsdag,
på nett hele tiden:

www.universitas.no

facebook.com/UniversitasOslo

twitter: @universitas_no

instagram: **Universitassen**

For oppdaterte studentnyheter.

nyhetsredaktør:
eiriknom@universitas.no

Eirik Omvik
924 93 243

NYHET

Skjenket studenter i fylleforsøk

EKSPERIMENTELL STUDIE:

20 fengselsaspiranter ved fengsels-skolen ble invitert til å delta i et fylleforsøk via læringsplattformen «It's learning». Bak invitasjonen stod avdelingsdirektør i justisdepartementet Andreas Skulberg, skriver VG.

Hensikten var at studentene skulle drikke seg fulle for å teste ut om

en bestemt sportsdrikk kan bøte på fyllesyke.

Det private selskapet Primo, som Skulberg og hans familie eier størsteparten av, finansierer studien.

Det er nå er opprettet personalsak mot Skulberg, bekrefter Justis- og beredskapsdepartementet overfor VG.

Satte fyr på biler

STUDENTMASSAKRE: Over 3000 meksikanske studenter demonstrerte i Chilpancingo, hovedstaden i delstaten Guerrero, forrige lørdag, melder NTB. De satte fyr på biler og gikk til angrep på rådhuset.

Raseriet skyldes at tre bandemedlemmer skal ha innrømmet å ha drept de 43 studentene som har vært savnet siden september.

Ifølge bandemedlemmene ble

de 43 studentene drept på en søppelfylling. Etterpå skal de ha brent likene, malt dem opp, stappet dem i sekker og kastet levningene i søpla eller en elv i nærheten.

Føderalt politi har nå arrestert borgermesteren i Iguala, byen der studentene forsvant. I tillegg har de arrestert 73 andre personer med tilknytning til politiet og bander

universitas@universitas.no

Tjener millioner på eksamenskurs

EKSAMENSNERVER: Firmaet Aspiri Norge tjener store penger på eksamensstressede studenter. Ved å tilby eksamenskurs har firmaet en omsetning på i overkant fem millioner per skoleår, skriver Dagens Næringsliv.

– At vi skor oss på eksamensangst, er sammenlignbart med å si at vi en lege skor seg på at folk

er syke. Vårt mål er å levere kurs av en slik kvalitet at vi slipper å markedsføre oss noe særlig, sier daglig leder Andreas Bjerkedal.

Bedriften har om lag 2500 kursdeltagere hvert semester, som betaler mellom 390 og 1340 kroner for kurset. Spesielt BI-studenter skal være gode kunder.

universitas@universitas.no

UNIVERSITAS FOR 25 ÅR SIDEN

Utgate 14, 1989

UNIVERSITAS FOR 50 ÅR SIDEN

« Ved påmeldingsfrsritens utløp hadde det meldt seg opp 2165 studenter til eksamen i forberedende prøver i filosofi. Dette er bare 20 kandidater mer enn i fjor høst da tallet var 2145, får vi opplyst ved universitetets ekspedisjonskontor. –Det er tydelig at mange er blitt skremt av alle avisskriveriene om lukning, vi får stadig forespørsler om det i det hele tatt er mulig å ta forberedende, og om man har noen sjanse til å fortsette ved universitetet, kan man videre fortelle ved ekspedisjonen.

Utgate nr. 11, 1964

NORSKE STUDENTER:

Splittet o

– Bekymringsfullt, mener studentleder Marianne Andenæs ved UiO. Men islamforsker Lars Gule mener langt flere burde være mot klesplagget.

Niqab

tekst Magnus Newth
foto Hans Dalane-Hval

– 41 prosent er lite. Det er opplagt at det burde vært 99,9 prosent. Niqab i undervisningssituasjoner er både prinsipielt og praktisk umulig. Det kan ligge en god del åpenhet og liberale holdninger blant de 36 prosentene som svarte ja. Men det finnes nok også en grad av naivitet, sier islamforsker Lars Gule.

41 prosent av norske studenter er mot bruk av niqab på universiteter og høyskoler. Det viser en spørreundersøkelse utført av Sentio på oppdrag fra Universitas og Norsk Studentorganisasjon. 36 prosent mener det bør være mulig å bruke hodeplagget, mens 23 prosent ikke tar stilling til spørsmålet.

Bekymringsfullt

– Jeg synes det er bekymringsfullt at såpass mange studenter

er skeptiske til bruk av niqab på utdanningsstedene, sier leder av Studentparlamentet ved Universitetet i Oslo (UiO), Marianne Andenæs.

Studentparlamentet har tidligere gått ut og krevd sterke faglige grunner for å nekte bruk av heldekkende hodeplagg ved UiO.

Andenæs tror motstanden kan skyldes manglende innsikt i saken.

– Da vi tok opp saken i Studentparlamentet, fikk vi mulighet til å sette oss godt inn i problemstillingen. Vi endte opp med et vedtak som er tydelig imot et forbud, sier parlamentslederen.

Etterlyser mer motstand

Islamforsker Gule mener niqab hindrer kommunikasjon mellom studenter og undervisere.

– Lærere og studenter må kunne se hverandre, i ordets fulle betydning, for å kunne kommunisere likeverdig. Dette gjelder også

studenter imellom.

Gule tror mange har rasjonelle og gode grunner for å si nei til niqab.

– Men det finnes nok også et betydelig innslag av fremmedfrykt og islamofobi, sier han.

Ønsker utredning

Gule mener dagens løsning, der utdanningsstedene selv bestemmer om niqab skal forbys dersom problemstillingen melder seg, ikke fungerer.

– Det er tøvete. I praksis har man i alle enkelttilfeller kommet fram til det eneste naturlige: At man ikke kan akseptere niqab, sier Gule.

Han viser til at enkelte studenter begynner med niqab underveis i et studieløp uten å vite på forhånd at det ikke er greit.

– Det er helt meningsløst, mener Gule.

Vil ha KD på banen

Islamforskeren mener Kunnskapsdepartementet bør komme

på banen og gjøre det klart at niqab er uakseptabelt på utdanningsinstitusjonene.

– Røe Isaksen sier dette må være opp til de enkelte institusjonene, men det er en ansvarsfraskrivelse, og det er dumt og feigt. Denne saken bør avgjøres med utgangspunkt i en utredning av et offentlig utvalg, sier Gule.

Førsteamanuensisene mener en grundig gjennomgang av de praktiske og prinsipielle sidene av saken er nødvendig for å få på plass et saklig begrunnet forbud.

– Da slipper vi alle disse evinnelige omkampene om niqab. Denne typen usikkerhet rundt reglene er ingen tjent med. Særlig ikke studenter som er tilbøyelige til puritansk religion av denne typen, sier Gule.

Kan skyldes fordommer

Parlamentsleder Andenæs mener på sin side ikke at Sentio-undersøkelsen endrer noe.

– Studentparlamentet er veldig klare på at det er retten til

lik utdanning som skal gjelde. Det mangler nok en del informasjon og perspektiver i debatten. Jeg tror ønsket om et forbud kan skyldes fordommer og manglende kunnskap, sier Andenæs.

Hun er klar på at visse undervisningssituasjoner gjør niqab umulig, men at forbud må begrunnes faglig. Hun er heller ikke enig i Gules argument om at tildekking av ansiktet gjør kommunikasjon umulig.

– Det representerer et snevert syn på hva god kommunikasjon er. Vi trenger ikke flere barrierer for å ta høyere utdanning. Så langt det lar seg gjøre, bør vi tilrettelegge for så mange som mulig.

Kunnskapsdepartementet ønsket ikke å kommentere saken.

mgnewth@universitas.no

Om niqab-nekt

Står på sitt: Somia Salaouatchi valgte å beholde niqaben på da hun ble bedt om å ta av seg hodeplagget for å kunne fullføre bachelorgraden i spesialpedagogikk. – Utdanning gir mye til fellesskapet og hver student rent personlig. Man burde få plass etter kvalifikasjoner, ikke plagg, sier hun.

Mener du studenter bør kunne bruke niqab på utdanningsinstitusjonene?

- Ja – 36 %
- Nei – 41 %
- Vet ikke – 23 %

Kilde: Sentio

Positivt overrasket

I sommer måtte Somia Salaouatchi gi opp ønsket om å få en bachelorgrad i spesialpedagogikk. Institutt for spesialpedagogikk ved Universitetet i Oslo mente det ikke kunne forsvares faglig at hun brukte niqab i visse undervisningssituasjoner.

Salaouatchi er overrasket over at 4 av 10 studenter er imot niqab ved høyskoler og universiteter. Hun hadde trodd at mostanden ville vært større.

– Jeg er overrasket siden det har blitt kjørt en ganske hard kampanje mot oss som bruker niqab. Vi blir enten framstilt som radikale eller ekstreme.

- Har du selv opplevd negative holdninger eller kommentarer fra medstudenter?
- Studenter har jeg hatt et utrolig fint forhold til. Noen har møtt meg litt usikkert, men med åpenhet, og dermed har vi hatt et godt forhold.
- Hvorfor mener du studenter bør kunne bruke niqab på utdanningsinstitusjonene?
- Utdanning gir mye til fellesskapet og hver student rent personlig. Man burde få plass etter kvalifikasjoner, ikke plagg.
- Er det noen fag du kan forstå at niqab ikke bør kunne brukes?
- Per dags dato er det ingen profesjoner der

deltagelse er umulig på grunn av niqab. Men i emner som baserer seg på læring av tegn til tale, sier det seg selv at man må uttrykke seg med området rundt nesa og munnen. Jeg er sikker på at hver skole kan finne svært gode løsninger ved faktisk å ha en dialog med sine niqab-brukende studenter.

Salaouatchi bruker niqab av religiøs overbevisning.

– Det er en utvidelse av min hijab. I tillegg synes jeg den gjør meg mindre opptatt av det overfladiske både i meg selv og andre. Jeg elsker den som en del av meg, sier hun.

NORSKE STUDENTER BETALER MER FOR STORBRITANNIA-STUDIER:

Reagerer: Torgeir Knag Fylkesnes, utdanningspolitisk talsmann for Sosialistisk Venstreparti (SV) mener regjeringen bør ta opp forhandlingene med Storbritannias utdanningsminister.

Krever likebehandling

SV åpner for å holde tilbake EU-penger for å finansiere Storbritannia-studiene til norske studenter.

Utenlandsstudier

tekst Kristina Holt
foto Nikolay Woldsdal

Til tross for at Norge betaler full medlemskontingent i EU via EØS-avtalen, må norske studenter i Storbritannia betale mer i studieavgift enn studenter fra EU-land.

– Det foregår en ubegrunnet forskjellsbehandling der norske studenter blir behandlet som annenrangs studenter, sier Torgeir Knag Fylkesnes, utdanningspolitisk talsmann for Sosialistisk Venstreparti (SV).

For å kunne studere ved London School of Economics and Political Science må norske studenter eksempelvis punge ut med 80.000 kroner mer i året enn sine svenske og danske medstudenter. På medisinstudiet ved University of Cambridge er det snakk om så mye som 297.000 kroner mer i året.

Bør forhandle

Han mener regjeringen bør gå i dialog for å prøve å endre ordningen.

– Det er i så fall Norges EU-mi-

nister, Vidar Helgesen (H), som må gå i spissen under eventuelle forhandlinger, sier Fylkesnes.

Han lanserer også et alternativ nummer to.

– Hvis ikke det går, er det mulig vi må tilbakeholde pengene vi gir til EU for å kompensere studieavgiften til studentene som studerer i Storbritannia, sier han.

Sivert Bjørnstad, stortingsrepresentant for Fremskrittspartiet (FrP), er også enig i at dette er et problem den norske EU-delegasjonen bør forhandle om.

– Det er på sin plass å be om en begrunnelse på hvorfor Storbritannia velger å kreve så mye penger fra spesielt norske studenter.

Bjørnstad anser kompetansen studentene kommer tilbake med fra utlandet som en styrke i internasjonal sammenheng, men innrømmer at det kan være vanskelig for studenter å utveksle når det er så dyrt.

– Det er opp til hvert enkelt land å bestemme om de vil kreve skolepenger, men denne situasjonen er urettferdig og burde belyses i større grad overfor regjeringen, sier Bjørnstad.

Høy gjeld

Norske Anni Ritzler studerer International relations ved University of St. Andrews i Skottland.

– Det er skremmende å se den høye gjelden på Lånekassens sider, hun.

Ritzler begynte på studiene i Skottland for fire år siden. For øyeblikket betaler hun 88.000 kroner per semester.

Til sommeren er hun ferdig. Det er hun glad for.

– Prisene øker hvert år på grunn av stor konkurranse og et økende antall søkere, sier hun.

Hun synes det er synd at norske studenter må betale så mye for å studere i Storbritannia, mens britiske studenter kan benytte seg av gratistilbudet i Norge.

– De høye prisene hindrer studenter i å studere i Storbritannia. Mange vil, men tør ikke, fordi de vet at de må betale tilbake fra egen lomme når de er ferdige, sier Ritzler.

– Uheldig

Statssekretær i Kunnskapsdepartementet, Bjørn Haugstad synes situasjonen er kjedelig for både norske studenter og Norge, og mener det er et resultat av at vi står utenfor EU.

– Norske studenter i Storbritannia betaler som regel mer i sko-

lepenger enn britiske studenter og studenter fra andre EØS-land, skriver han i en e-post.

Han peker på at EØS-avtalen i utgangspunktet innebærer at norske studenter skal behandles likt med studenter fra EU-land – også når det gjelder skolepenger.

– De landene som krevde høye-

«Det foregår en ubegrunnet forskjellsbehandling der norske studenter blir behandlet som annenrangs studenter»

Torgeir Knag Fylkesnes, utdanningspolitisk talsmann for Sosialistisk Venstreparti (SV).

re studieavgifter for studenter fra EFTA-land enn sine egne studenter før EØS-avtalen ble inngått, har adgang til å fortsette med denne praksisen, skriver han.

Haugstad viser til at norske og islandske myndigheter tok spørsmålet med den britiske ut-

Dyr affære: Anni Ritzler, norsk utvekslingsstudent ved University of St. Andrews i Skottland, må betale dyrt for internasjonal kompetanse. Foto: Privat

danningsministeren høsten 2007, uten hell.

Avgjørende kompetanse

Fylkesnes mener kompetansen studenter får etter et studieopphold i utlandet er helt avgjørende, og etterlyser derfor mer utveksling.

– Vi må øke ambisjonsnivået vårt slik at Norge blir et utadrettet land i verden. Verden blir ikke akkurat mindre med den globaliseringsveksten vi ser nå, sier han.

kholt@universitas.no

INTERNATIONAL STUDENTS' DAY

17. NOVEMBER

Program at Universitetsplassen, Karl Johan:

15:00 Doors opening to Gamle Festsal

15:15 Talks by

- Ole Petter Ottersen (Rector, UiO)
- Fabian Stang (Mayor of Oslo)
- TBA

16:00 Market and entertainment in
Universitetsplassen

16:15 Speeches by

- Trine Skei Grande (Venstre)
- Rikke Andersen (ISU)
- Knut Frydenlund (UiO)
- Frode Eika Sandnes (HiOA)

Program at Chateau Neuf:

17:30 International food festival
Entertainment

A COOPERATION BETWEEN:

Strømmer til De

Miljøpartiet De Grønne seiler opp som det nest største partiet blant studentene. Det er oppsiktsvekkende og uforståelig, mener regjeringspartiene.

Studentenes partibarometer

tekst Hanna Skotheim
Astrid Hovde
foto Nicolay Woldsdal

Hvis landets studenter hadde fått bestemme, ville Miljøpartiet De Grønnes (MDG) eneste stortingsrepresentant, Rasmus Hansson, fått selskap av 32 kolleger. I tillegg ville det vært rødgrønt flertall.

Det viser tall fra en fersk undersøkelse utført av Sentio på vegne av Universitas og Norsk studentorganisasjon (NSO).

– Det lukter svidd av en sånn undersøkelse. Både for oss som sier at vi er nøyaktig der vi skal være, men også for partiene som ikke får den samme oppslutningen, sier Hansson.

Blå tilbakegang

MDG er det nest mest populære partiet, med 20 prosent oppslutning. Det er en økning på 6 prosentpoeng mer enn ved siste studentmåling i mai. De klatrer dermed fra tredje til andreplass blant landets studenter, slått av Arbeiderpartiet, som har en oppslutning på 28 prosent.

Høyre ligger nå under MDG med en reduksjon på 3 prosentpoeng. Regjeringspartner FRP sin oppslutning er redusert med 3 prosentpoeng siden sist.

Hansson mener tallene viser at studentene tenker bærekraftig.

– Vi kaprer de som skal styre Norge i morgen. Det bør blinke noen kraftige varselamper for de andre partiene som ikke skjønner hva bærekraftig politikk faktisk krever, sier han.

Mener regjeringen blir straffet

Leder for Norsk studentorganisasjon, Anders Kvernmo Langset, mener det er interessant at så mange har gått til MDG.

– Det viser nok at studentene mener de andre partiene ikke har god nok miljø- og klimapolitikk, sier Langset.

Han mener studentene begynner å tvile på Solberg-regjeringen.

– Det går nedover, og det viser trenden gjennom hele året.

Oppsiktsvekkende oppslutning

Høyres stortingsrepresentant Henrik Asheim mener det er fint å se at Høyre ligger såpass stabilt. Han erkjenner derimot tilbakegangen.

– Det har noe å gjøre med at vi nettopp har lagt frem et statsbudsjett som det alltid blir bråk rundt, sier Asheim.

Derimot mener han at det ikke har vært støy rundt utdanningsbudsjettet.

– Det viser at dagens studenter er robuste, sier han og legger til at Høyre, i tillegg til å ha økt studie-støtten, også har en pågående dialog om hvordan studentvelferden kan bli bedre.

– Tror du tilbakegangen kan ha noe å gjøre med innføringen av skolepenger?

– Mange studenter er kritiske til innføringen av skolepenger, men de ser også at det kan være gode argumenter for en slik ordning.

Asheim mener det er oppsiktsvekkende at MDG scorer så høyt på spørreundersøkelsen.

– Jeg ville vært bekymret hvis jeg var SV – særlig fordi MDG får mange av velgerne sine fra dem, sier han.

Flere saker i ermet

Stortingsrepresentant fra FrP Sivert Bjørnstad er ikke skuffet over resultatene, selv om partiet bare fikk 6 prosent oppslutning blant studentene. Han mener partiet har flere fremtidige saker som vil

komme til å understreke FrP sin gode studentpolitikk. Han nevner blant annet økningen av studentboliger, og reversering av loven fra 2012 som reduserte studentenes makt i studentsamskipnaden.

– Studentene var i harnisk over denne lovendringen. Nå ønsker vi å endre den for å innfri studentenes ønsker, sier Bjørnstad.

– Bare miljøpolitikk

Bjørnstad mener grunnen til at MDG gjør det så bra er fordi de er opptatt av miljø, noe også studentene er. Likevel skjønner han ikke helt hvorfor de grønne har en så høy oppslutning.

– De mener ikke noe annet enn miljøpolitikk. De har ikke åpnet munnen på saker som angår blant annet skole, høyere utdanning, og forskning, sier Bjørnstad.

Han mener regjeringen fører en «aktiv miljøpolitikk».

– Det handler mer om at vi må kommunisere ut de veldig gode sakene våre, sier han.

universitas@universitas.no

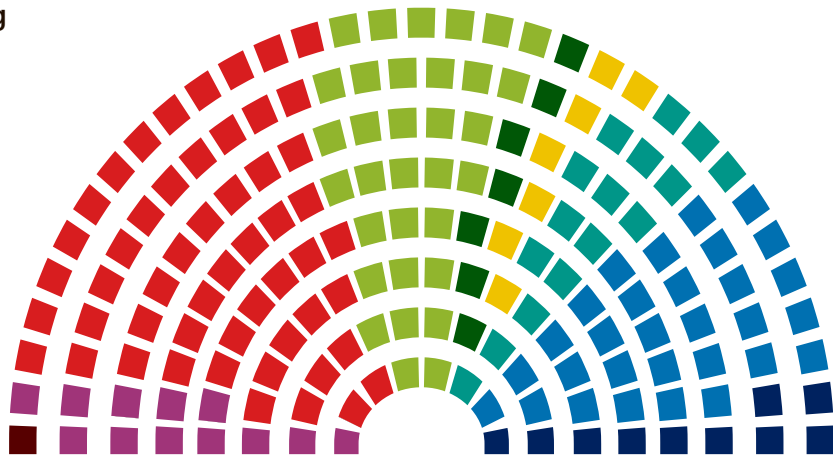
«Det bør blinke noen kraftige varselamper for de andre partiene som ikke skjønner hva bærekraftig politikk faktisk krever»

Rasmus Hansson,
stortingsrepresentant for MDG

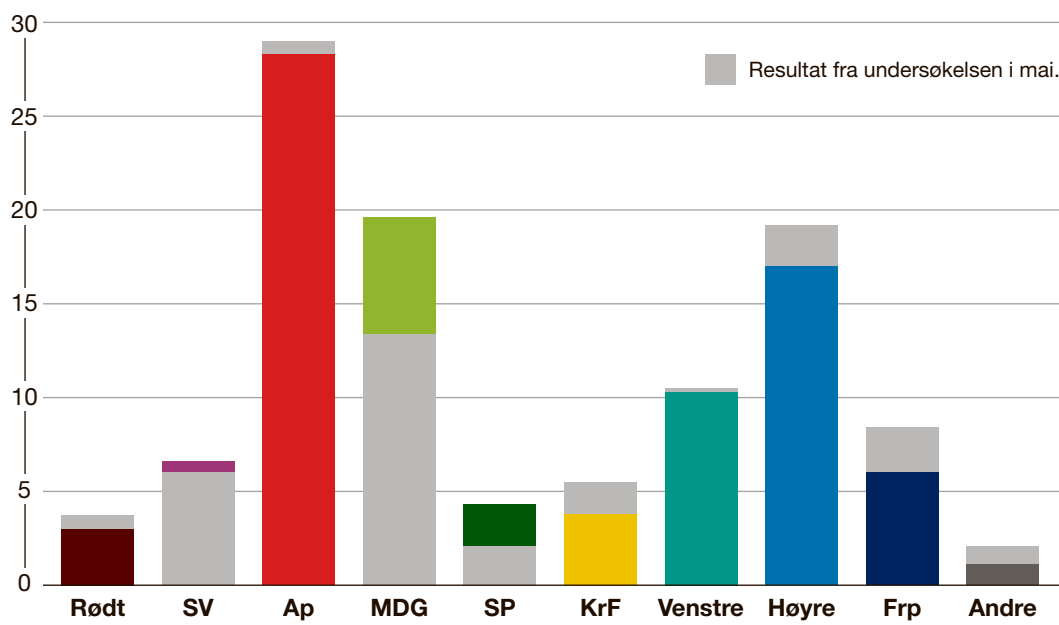
Studentenes Storting

Mandatfordeling

Ap:	Frp:
53	10
MDG:	KrF:
33	7
H:	SP
30	7
V:	Rødt
16	1
SV:	Andre:
12	0

Prosentfordeling per parti

Kilde: Sentios undersøkelse for Universitas og Norsk studentorganisasjon, pollofpolls.no (mandatutregning)

Dette tenk

Studenter i Oslo har forståelse

Miljøpartiet De Grønne

Erlend Søderlund studerer Industridesign ved Arkitektur- og Designhøyskolen i Oslo. Ville stemt Miljøpartiet de Grønne.

– Hvis det er slik at mange studenter ville stemt på MdG om det var valg i dag, så tyder vel det på at mange studenter ser viktigheten i miljøutfordringene vi står ovenfor, og ønsker å faktisk gjøre noe med det. Det synes jeg er veldig bra.

alhovde@universitas.no

Arbeiderpartiet og SV

F.v: Elisabeth Martinsen (usikker), Martine Archer (AP) og Tonje Tønseth Myhr (SV). Studerer på BI.

– FrP har skuffet veldig mange etter at de kom i regjering. Mange studenter er forbanna. Det har nok mye å gjøre med studielånet og løftet om studentboliger som ikke ble holdt, sier Tonje Tønseth Myhr.

– MDG har fokus på miljø, og det er lett å forholde seg til. Det er et tema som opptar mange folk, spesielt unge. Fremtiden er vårt ansvar, og miljø er viktig, sier Myhr.

Grønne

er studentene om resultatet

for at Høyre og FrP blir mindre populære blant studenter i Norge.

Høyre

Kathrine von Tangen studerer Innovasjon, Kreativitet og Forretningsutvikling ved Markedshøyskolen, og ville stemt Høyre om det var valg i dag.

– Det er mye fokus på miljø blant unge. Det blir mindre attraktivt å stemme på et parti der miljøbudskapet ikke kommer så tydelig frem.

– Jeg kjenner ikke en eneste student som har råd til å finansiere studiene selv, så det er klart at saken om studiestøtte kan ha gjort at Høyre og FrP har mistet mange velgere.

«Det blir mindre attraktivt å stemme på et parti der miljøbudskapet ikke kommer så tydelig frem»

Kathrine von Tangen, student ved Markedshøyskolen

UKAS STUDENT

tekst Eirik Omvik
foto Birte Nystad Magnussen

HVEM: Lindis Forren

VERV: Studentleder ved Steinerhøyskolen

Etterlyser kjønnsbevissthet

Studentleder ved Steinerhøyskolen, Lindis Forren, mener lærerstudenter bør bli mer bevisst elevers kjønnsuttrykk

– *Hvorfor ønsket du å bli studentleder?*

– Fordi det virket spennende og lærerikt å være studentenes stemme i skolestyret. Vi er en liten skole med rundt 200 studenter, så det er store muligheter for å bli hørt.

– *Hva slags saker er du opptatt av?*

– Akkurat nå jobber vi med å finne en felles betalingsordning i kantina – om vi skal ha klippekort eller ikke. Ellers jobber vi med typiske ting som læringsmiljø og inneklima. Selv er jeg veldig opptatt av hvordan vi som pedagoger kan få et bedre syn på kjønn, og da spesielt med tanke på hvordan vi møter lesbiske, homofile, bifile, og transpersoner i skolen.

– *Hvordan har dere jobbet for å få til det?*

– Vi har blant annet hatt besøk av Skeiv Ungdom og Landsforeningen for lesbiske, homofile, bifile og transpersoner. De fortalte om sine erfaringer og ga råd.

– *Hvordan er miljøet på Steinerhøyskolen?*

– Det preges av at vi er få studenter. Alle kjenner og snakker med alle. Vi er mye sammen og har skole fra klokka 9 til 15 hver dag. Dette gjør skolen veldig trygg og trivelig å gå på. Vi har heller ingen eksamener og ka-

rakter, men oppgaveinnleveringer som godkjennes eller ikke.

– *Hva er det beste med å gå på Steinerhøyskolen?*

– At vi har så mye kunst og musikk på timeplanen. Vi syn-ger blant annet i kor, spiller instrumenter, maler, holder på med leire og tegner. Vi har også fine kvelder med binding av adventskrans. I tillegg har vi høstfest med egendyrkede grønnsaker og en kulturkveld hvor vi inviterer andre inn til å se hva vi gjør.

– *Opplever du at andre har fordommer mot dere som studerer steinerpedagogikk?*

– Det er ofte jeg møter folk som ikke har hørt om høyskolen, og som blir overrasket over at det er mulig å studere steinerpedagogikk. Jeg tror nok det kunne vært mindre fordommer om skolene var flinkere til å fortelle hva vi egentlig driver med.

– *Tall for våren viser at ingen av studentene ved Steinerhøyskolen strøk. Hva tror du er grunnen?*

– Vi har et veldig bra læringsmiljø med dyktige og engasjerte lærere. Studentene kan ofte være her etter skoletid, og mange av lærerne hjelper til frivillig på kveldstid hvis det er noe vi lur på. I tillegg har lærerne her mye erfaring fra praksis i klasserommet.

Enige: Tord Øverland, leder for Studentparlamentet ved HiOA, og Velferdstingsleder Kaia Marie Rosseland er enige i at tildelingsordningen er en treg prosess. Men foreløpig er det bare Øverland som ønsker å endre ordningen.

Vil beholde pengene selv

Studentleder Tord Øverland ved HiOA har fått nok av Velferdstingets tildelingsbyråkrati. Han mener HiOA-studentene bør få beholde semesterpengene selv.

Studentdemokrati

tekst Hanad Mohamed Ali
foto Hans Dalane-Hval

Studentene ved Høgskolen i Oslo og Akershus (HiOA) betaler via semesteravgiften 350.000 kroner hvert år til Velferdstinget i Oslo og Akershus (VT). Studentparlamentet ved HiOA er deretter nødt til å sende inn en søknad til VT for å få store deler av beløpet tilbake for å dekke sine utgifter. I år fikk de 200.000 kroner tilbake.

Leder av studentparlamentet ved HiOA, Tord Øverland, er lei det han kaller unødvendig papirarbeid, søknadsskriving og lange telefonsamtaler i forkant av det årlige tildelingsmøtet.

– Det er dumt at vi må bruke så mye tid på å skrive søknader fremfor å få gjennomslag og være synlige for studentene. Øverland mener pengene i stedet burde gå direkte fra utdanningsinstitusjonene til studentdemokratiene.

Mener ordningen er uforutsigbar

Øverland er kritisk til at aktivitetsnivået til Studentparlamentet ved HiOA bestemmes av studentrepresentanter fra andre utdanningsinstitusjoner som sitter i Velferdstinget.

– Hva gjør representanter fra andre utdanningsinstitusjoner kvalifisert til å mene noe om våre budsjetter?

Han legger også til at finansieringen fra VT er uforutsigbar og at det er knyttet stor usikkerhet til hvor mye penger som blir gitt. Noe av usikkerheten skyldes at VTs frist for å søke midler går ut før studentparlamentet på HiOA rekker å ha sitt første høstmøte.

Utskiftning skaper usikkerhet

Leder for VT, Kaia Marie Rosseland har forståelse for innvendingene til Øverland, og er enig i at tildelingsordningen er en treg prosess.

– Ordningen tar mye tid, men det er også fordi vi forsøker å gjøre en god og grundig jobb.

At representantene i VT bare sitter ett år av gangen bidrar til uforutsigbarhet, ifølge Rosseland.

– Dermed er det flere utskiftninger foran hvert tildelingsmøte.

Rosseland åpner for nye løsninger, men legger vekt på at den eksisterende ordningen er den som

bør følges inntil videre.

Positiv HiOA-ledelse

– Det er på det første høstmøtet vi vedtar en handlingsplan. Vi vet med andre ord ikke hvilket aktivitetsnivå studentparlamentet mener vi bør legge oss på før fristen har gått ut. Da blir det vanskelig for oss å søke midler fra VT, sier Øverland.

Han mener at VTs driftsbud-

«Hva gjør representanter fra andre utdanningsinstitusjoner kvalifisert til å mene noe om våre budsjetter?»

Tord Øverland, leder for studentparlamentet ved Høgskolen i Oslo og Akershus

sjett, kulturstyre og andre tiltak fortsatt bør finansieres gjennom semesteravgiften.

– Lokaldemokratiene bør derimot ut av denne ordningen. Hovedgrunnen er at det er utdanningsinstitusjonens ansvar å finansiere studentorganene, sier han.

Øverland forteller at ledelsen ved HiOA er positive til at Høgskolen heller gir penger direkte til studentparlamentet.

Forstår bekymringen

Leder for Studentparlamentet ved UiO, Marianne Andenæs, stiller seg også kritisk til uforutsigbarheten rundt VT-tildelinger.

Hun vil ikke ty til drastiske løsninger, men er enig i at dette er en viktig sak.

– Vi er nå i dialog med UiO, hvor vi skal se nærmere på finansieringen av studentparlamentet i fremtiden, sier hun.

universitas@universitas.no

**150 KRONER =
10 LITER DESINFISERENDE KLORIN**

Foto: John Moore

HJELP OSS Å STANSE EBOLA

SEND **LEGE EBOLA TIL 2377
FOR Å GI **150 KRONER****

ELLER BENYTT

KONTONUMMER 5010. 06. 00460

**MEDECINS SANS FRONTIERES
LEGER UTEN GRENSER**

debattredaktør: **Anders Sondrup**
debatt@universitas.no 971 08 086

Frist: **søndag klokka 17**

Legg ved portrettfoto. Redaksjonen forbeholder seg retten til å forkorte innleggene.

IDÉ OG DEBATT

NETTDEBATT Si din mening på universitas.no

Hvem er redd for Heine Strømme?

«Jeg vil ikke arrangere debatter, jeg vil mye heller stå bak en bar og skape en flott opplevelse for meg, de andre frivillige som jobber med meg for kvelden og de hyggelige gjestene som kommer innom. Kjipe gjester kan kanskje få noe servert hvis de betaler og slutter å være kjipe. **Mohawken**

«Hvem er Heine Strømme, og hvorfor har han ingen tittel i sin byline? Det er vel relevant å nevne at Strømme får lønn av Chateau Neuf AS, driftsselskapet som DNS snart er eneeier av (etter at det ble vedtatt på ekstraordinær generalforsamling at de skal kjøpe aksjene til UiO og SiO). Er dette et leserbrev fra en misfornøyd ansatt til sine eiere og sjefer? Leserbrevet gir inntrykk av at han ikke skriver leserbrevet som bekymret medlem av DNS (selv om han muligens er det også) siden han snakker om «DNS'ere» i tredjeperson, eller at han er tidligere medlem av DNS som misliker den nye generasjonen som holder til på Chateau Neuf. **Mohawken**

DNS består av sine medlemmer, som jobber frivillig. Strømme diskrediterer i dette leserbrevet frivillige ildsjeler som han får betalt for å jobbe for.

«Det er ikke helt klart for meg hvem Strømme mener skal dra fra DNS, men dersom han mener at DNS skal bli på Chateau Neuf kan han vel bare stemme mot forslaget om utredning av alternativer for flytting på lørdagens Generalforsamling. **DNS-medlem**

«Jeg ønsker ikke å flytte ut fra Chateau Neuf, men jeg er positiv innstilt til forslaget om å nedsette en komité for utredning av utflytting, da jeg tror at konklusjonen av den utredninga kommer til å bli at det finnes faktisk ikke noen bedre alternativ enn Chateau Neuf, og vi studenter må få opp øya for alt det fete man kan gjøre der. (Hint: Du kan gjøre hva du vil, innenfor de lovlige rammer) **Mohawken**

«Jeg er ikke ansatt i Dns. Om du ønsker at jeg skal imøtegå resten av sprøytet du drar frem må du signere med eget navn. **Heine Strømme**

Hentet fra debatten til leserbrevet
«Kan dere ikke bare dra?»

«Kjipe gjester kan kanskje få noe servert hvis de betaler og slutter å være kjipe» **Mohawken**

TWITTER studentnyheter på 140 tegn

@AdrianPlau @Universitas_no Heil! Stemmer det at dere ikke har noen dekning av dekanvalget på HF i ukas utgave?

5. nov. **Glem mellomvalgene i USA!**

@Joakimpb 4% av studentene stemte ved HFs dekanvalg. Skjerpings! @Universitas_no @HFSU

7. nov. **Over sperregrensa, om ikke annet**

@stianlagstad @Joakimpb Shit, så close valg! Her kunne studentene avgjort @Universitas_no @HFSU

7. nov. **Fraværende tunge på vektskålen**

@Joakimpb @stianlagstad Ikke så overraskende at de som regner med å bli på HF fire år til er mer opptatt av valget, men lell. @Universitas_no @HFSU

7. nov. **Studielån for åtte år**

@Mailinni Prorektor slår tilbake mot kritikken: «Å være BI-student skal være krevende»

6. nov. **Ikke bare en BI-gjøremål**

@tmtobiassen @Universitas_no Han forutsetter at grunnen til at så mange stryker er at studiene er krevende. Jeg kan tenke på et par andre forklaringer.

6. nov. **Er du tjukke i huet, hæ?**

På studentenes premisser

Chateau Neuf

Martin Tveten,
Formand i Det Norske Studentersamfund

I sitt innlegg i Universitas 05/11 hevder Heine Strømme at Hovedstyret i DNS er mot fest og moro. Dette stemmer ikke; vi applauderer alle tiltak som sikrer DNS en relevans blant Oslo studenter. Forutsetningen er at det er på studentenes initiativ og innenfor fornuftige økonomiske rammer.

Det Norske Studentersamfund er styrt og drevet av studenter, for studenter. Vårt tilbud retter seg ikke bare mot våre besøkende, men også mot våre aktive. Gjennom deltagelse i DNS gis disse en unik mulighet til å gjennomføre egne prosjekter; være seg helhusfester som trekker 2000 mennesker på en lørdag eller debatter som trekker mellom 50–100 på en onsdag. Det er også dette som gjør Chateau Neuf til noe mer enn ethvert annet utested i Oslo; aktivitetene og arrangementene man finner her, gjenspeiler studentenes egne

interesser, og er gjort av kjærlighet til og engasjement for prosjektene.

I studentmiljøet finnes det definitivt interesse for å arrangere store fester som trekker masse mennesker – oppslutningen rundt Fadderullan viser dette tydelig – og det er helt rett at DNS har mye å hente på dette området. Det er imidlertid viktig at dette engasjementet bygges opp nedenfra, med de aktive selv i førersetet. De aktives eget eierskap er nøkkelen for det nødvendige engasjementet.

Det Hovedstyret kan gjøre for å bidra, er å sørge for at de aktive har stødige rammer for å arrangere det de ønsker, fra Dalai Lama til Oktoberfest. I løpet av dette året har Hovedstyret jobbet for å møte de betydelige organisatoriske utfordringene DNS og CN AS har, med en økonomi som belager seg på høyrisikoprosjekter, et dårlig utbygd frivillig driftsapparat og en uklar fordeling av ansvar og myndighet. De store arrangementene som trekker horder med studenter til Neuf krever

unektelig store ressurser. Skal de fungere godt på frivillige studenters premisser, så trengs en solid, velsmurt organisasjon i bunn. Først da vil det bli en suksess både for arrangører og besøkende.

«De aktives eget eierskap er nøkkelen for det nødvendige engasjementet»

Bill.mrk: Samfunnsvitere søkes!

Samfunnsvitere sliter med å få seg jobb etter endte studier og næringslivet ser ikke behov for dem. Slik bør det ikke være.

Kandidatundersøkelsen

Carl H. Kleiberg, statsviter og konsulent i Geelmuyden Kiese
Alexander T. Stenerud, statsviter og juniorkonsulent i Geelmuyden Kiese

Universitetet i Oslo presenterte nylig sin kandidatundersøkelse, som viser hvor lang tid det tar for studenter å sikre seg jobb etter endt studiegang. Samfunnsvitenskapelige studier endte som versting i klassen med høyest prosentandel kandidater uten jobb 9–12 måneder etter studiene. Liknende funn kom frem av NHOs kompetansebarometer som ble lagt frem i våres. Av 5000 bedriftsledere mente kun 3 prosent at de ville ha behov for nyutdannede med samfunnsvitenskapelig bakgrunn.

Tallene er dystre lesning for samfunnsvitere. Vi tror imidlertid mye av årsaken er at hverken arbeidsgivere eller studentene selv har kunnskap om hvilken kompetanse nyutdannede samfunnsvitere besitter. Dette er i stor grad studentenes ansvar, og noe de både kan og bør gjøre noe med. Vi ønsker derfor å komme med to oppfordringer:

1) Bli mer bevisst på nytteverdien av egen studiebakgrunn

En undersøkelse utført av Norsk Studentorganisasjon viste at 46 prosent av studenter innen samfunnsvitenskap og humaniora ser seg selv som lite attraktive for arbeidsgivere. Bevisstheten rundt egen kompetanse må derfor økes. Vår erfaring er at samfunnsvitere tar med seg et velutviklet samfunnsperspektiv. De er reflekterte, har gode analytiske evner, er dyktige skribenter og stiller kritiske spørsmål. Disse egenskapene kommer

godt med i et miljø hvor målet ofte er å løse komplekse samfunnsutfordringer. I Geelmuyden Kiese jobber vi side om side med kollegaer fra en rekke studieretninger, hvor også vi som samfunnsvitere er viktige bidragsyttere når kommunikasjonsnotter skal knekkes. En slik tverrfaglig sammensetning er vi ikke alene om å kunne dra nytte av i det private næringslivet.

2) Bli flinkere til å selge dere selv!

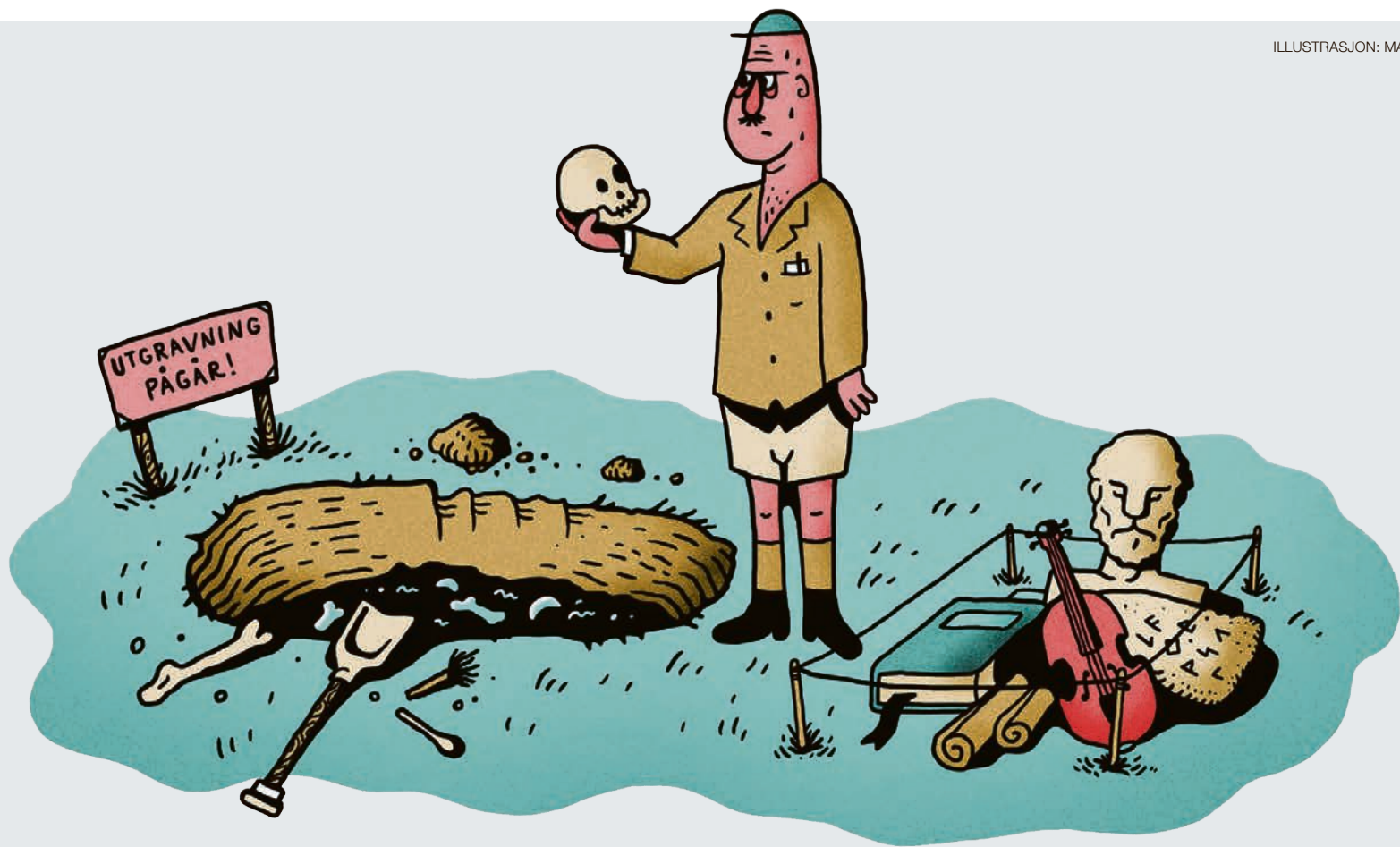
NHOs kompetansebarometer viser tydelig at næringslivet ikke ser nytten av nyutdannede med samfunnsvitenskapelig bakgrunn. Samfunnsvitere er ikke flinke nok til å selge seg selv og vise hva de kan.

I år, som i fjor, stod vi på stand under Universitetet i Oslos karrieredager. Der speidet vi etter nye kollegaer. Samfunnsvitere glimret imidlertid med sitt fravær, og det var lite offensivitet å spore. Det er et paradoks at studenter som i utgangspunktet engasjerer seg i samfunnet, tilsynelatende ekskluderer seg selv fra store deler av arbeidslivet. I møte med siviløkonomer og sivilingeniører ved henholdsvis NHH og NTNU, er situasjonen en helt annen. Flere studenter kommer bort, de er bedre forberedt og vet både hva de kan og vil. Det er naturlig med kultur- og interesseforskjeller, men ulikheten er ikke proporsjonal med antall samfunnsvitere som jobber hos oss.

Samfunnsvitere må i større grad orientere seg om hvor deres kompetanse kan brukes og hvordan de best kan selge seg selv inn til potensielle arbeidsgivere. De må snakke seg selv gode. Det er en kjensgjerning at samfunnsvitere har mange muligheter ventende i landets kommuner og departementer. Selv om det i mindre grad er tilkjennegjort, er det også et behov for dem i det private næringsliv. Slik det selvsagt bør være.

«Det er et paradoks at studenter som i utgangspunktet engasjerer seg i samfunnet, tilsynelatende ekskluderer seg selv fra store deler av arbeidslivet»

ILLUSTRASJON: MATHIAS FRØYHAUG

Dekanens debatter

Trine Syvertsens tid som HF-dekan har vært preget av stadig høyere nytte- og effektivetskrav. Selv avviser hun humaniorakrisa og mener det er på tide å endre ledelsesmodellen ved UiO.

Humanioras fremtid

Nina Sofie Pedersen,
journalist

Nå gleder jeg meg til å få større frihet og ikke ligge våken om natten og bekymre meg for hvordan det skal gå med Det humanistiske fakultet (HF), sier Trine Syvertsen.

56-åringen er klar for å overlate stafettpinnen til en ny dekan. Hun forlater Frederikke-kantina noen timer før dekan-valget på HF-avsluttes. Rundt henne sitter studenter og spiser fredagsgrøten sin.

– HF er ikke et lett sted å være. Det er mange flinke folk med sterke meninger, sier Syvertsen, kanskje som en liten «heads up» til sin arvtager.

Nok nyttetenkning

Hun har hatt hendene fulle med saker som kvalifiserer til våkenetter. Nedkvitne-saken endte med at en HF-professor ble sagt opp, for første gang i fredstid. Som dekan har hun måttet være med på å kutte studieretninger og prioritere mellom fag. Hun har måttet hankses med spørsmål som viser at akademia og humaniora ikke er isolert fra resten av samfunnet.

– Humanistene dominerer jo samfunnsdebatten, sier Syvertsen og retter seg opp i ryggen. Samfunnet stiller stadig større krav til at utdanningen og forskningen skal være nyttig, men hun synes det er viktig å snakke om humanistenes nytte utover ren arbeidslivsrelevans.

Diskusjonene handler også humanioras eksistensberettigelse. Syvertsen selv avviser at humaniora er i noen krise.

– Det er veldig høy etterspørsel etter humaniora. For eksempel i samfunnsdebatten på områder hvor det trengs kunnskap om litteratur og språk, bidrar HF-folk sterkt.

Det slitsomme spørsmålet

I forrige uke tok Syvertsen veien ned fra øvre Blindern til en Civita-frokost som stilte spørsmålet: –Hva skal vi med humanistene?.

«Humanister er viktig for oss alle, og har en verdi

i seg selv», sa kunnskapsminister Torbjørn Røe Isaksen oppløftende. Så tilføyde han et men, og la til: «Alle som begynner på et universitet i Norge må stille seg det sentrale spørsmålet om hvordan dette kan gi relevant jobb.»

Syvertsen erkjenner at HF-kandidatene har noe større problemer enn andre med å finne relevant jobb, at jobbsøkingen tar noe lenger tid, og at det er en litt større andel som ikke er fornøyd med jobben de får.

Men er arbeidsmarkedet det ultimate målet på humanioras nytte? «Nei, » sa forfatterne av Fritt Ords rapport som kom tidligere i år. De mente at humaniora må demonstrere sin nytte for samfunnet, men at denne nytten må ses i et langsiktig heller enn et kortsiktig perspektiv.

«Som HF-dekan har jeg opplevd at det er mange ting i samfunnet som kan utfordre Universitetets faglige frihet og autonomi»

Trine Syvertsen, avtroppende dekan ved Det humanistiske fakultet

Småpenger til HF-forskning

Også i spørsmål om forskningsmidler sliter humaniora med krav om nytte. De humanistiske fagene får begrensede forskningsmidler, kun tre prosent av Forskningsrådets midler. Humanistene har det tøft i konkurransen med de mer nyttoorienterte utdanningene.

Alle universitetsfagene har vært rammet av en nyliberal markedstenkning og eksterne forskningspolitiske føringer, men humaniora sliter kanskje mest fordi fagene av natur er definert som unyttig og dermed ikke konkurransedyktige. «Innenfor humaniora vil krav om nytteverdi eller relevans nesten alltid komme i konflikt med krav om høy forskningskvalitet», skrev professor Toril Moi i sitt innlegg Forsvar for humaniora.

Kanskje ser vi en konsekvens av denne nytte-

tenkningen i regjeringens nye «Langtidsplan for forskning og høyere utdanning». Planen viser hvilke satsingsmål regjeringen har mellom 2015 og 2025. Humaniora var ikke blant dem.

– Blant disse næringsrettede utfordringene som handler om mer konkurransedrevet næringsliv og teknologisk utvikling, er det mindre rom for humanistene, sier Syvertsen.

Hun mener det er problematisk at HF-forskning skal styres av næringslivets nytte.

– Noe HF-forskning kan være næringsrettet. Men det krever tverrfaglighet. Veldig mye HF-forskning vil ikke være næringsrettet, sier hun.

Valgt eller ansatt?

Kravene og impulsene fra næringslivet gir ikke bare gjenklang i synet på humanistiske fags nytte og hvilken forskning som prioriteres. Også i debatten om ledermodellen ved UiO tar flere til orde for at ledelsen bør ansettes som i næringslivet, i stedet for å velges av de ansatte. Motstanderne advarer mot en slik ledelsesmodell og argumenterer for at det vil svekke universitetets evne til å fungere som et uavhengig korrektiv til stat og marked.

Syvertsen på sin side mener det er på tide å se på muligheten for ansatt ledelse.

– Det er kanskje ti år siden sist vi offentlig diskuterte ledelsesreformer på UiO. Jeg tror det nå er riktig tidspunkt for å se på alternative organisasjons- og rekrutteringsform for ledere. Vi har sett at vi kan få dyktige instituttledere gjennom å ansette dem. Det er ikke store forskjeller for legitimiteten deres sammenlignet med valgte ledere, mener hun.

– Er det grunn til å frykte for fakultetenes faglige selvstyre utfordres dersom man endrer lederskap?

– Det er ikke uberettiget å være opptatt av universitetets autonomi og faglig frihet. Som HF-dekan har jeg opplevd at det er mange ting i samfunnet som kan utfordre faglig frihet og autonomi. Da er det viktig at vi har gode ledere som kjenner universitetets verdigrunnlag, sier Syvertsen.

Hun slipper snart å ligge våken om nettene. Den nye HF-dekanen skal imidlertid få gruble på om studentene får til salt i grønnet, om akademikerne får forskningsmidler og på hvordan fremtidens universitetsledere skal velges.

Studenter nå til drags

De tre studentene bak dragkompaniet *Princessilicious* bruker utdannelsen til å utfordre trangsynthet.

Drag queens

tekst Maria Terese Høgåsen Kittilsen
foto Nicolay Woldsdal

Det er fredag kveld i en liten leilighet på St. Hanshaugen. De tre studentene Katinka Steensgaard, Remi Johansen Hovda og Jens Martin Hartvedt Arvesen gjør seg klare til fest. Som folk flest benytter de anledningen til å pynte seg. Men for de tre, som sammen utgjør drag-kompaniet «Princessilicious», skal alt finpus ses ned til hver minste detalj: stil-letthæler skal på, parykkene gres og paljettkjoler fikses.

– Dragshow er over the top, larger than life og alt annet enn naturlig, sier Jens Martin. Han er på jakt etter barbermaskinen, klar til å hoppe i dusjen. Katinka sitter henslengt

i sofaen og syr paljetter på kjolen sin.

Selv om det er alt annet enn naturlig, ser ingen av dem på drag som en kontrast til seg selv eller til resten av livet. Når de er i karakter, som medlemmer av drag-kompaniet Princessilicious bruker de alltid noe av seg selv. Arbeidet med dragkompaniet deres er heller ingen kontrast til studiehverdagen. Tvert imot har utdannelsen vært avgjørende for kompaniet.

– Det blir en dialog mellom det vi gjør på skolen og det vi gjør i kompaniet. Når man studerer har man en slags glød man kan utnytte seg av, sier Remi.

– Ja, litt som en gravidglød, erter Katinka.

Remi himler med øynene og fortsetter.

– Det er når man studerer at man er i faget. Man er inne i en flyt.

De har alle studert kreative fag, men sitter med ulik kompetanse og ulike synsvinkler. Jens Martin

«Når drag gjøres på en troverdig måte, kan noen begynne å tenke at maskulinitet og femininitet sannelig er påtatte greier.»

Agnes Bolsø, kjønnsforsker

er den profesjonelle danseren, og ble uteksaminert fra Kunsthøgskolen i Oslo i våres. Både Remi og Katinka har en bachelor i drama og teaterkommunikasjon, men med ulike fordypninger. Nå tar Katinka en praktisk-pedagogisk utdanning og vil bli drama-

lærer, mens Remi går på masterprogrammet.

– Jeg har faktisk lyst til å skrive masteroppgave om drag, sier Remi. Han fascineres av hvordan kunst kan formidle noe om kjønn,

og påvirke ens tanker om andre mennesker.

– Og forhåpentligvis kan man inspirere andre til å se at kjønn er fullt av nyanser, og noe mer enn det typiske todelte synet.

Remi får støtte fra kjønnsforsker

Agnes Bolsø, som mener drag kan være viktig for å rukke ved det hun kaller konservative holdninger.

– Når drag gjøres på en troverdig måte, kan noen begynne å tenke at maskulinitet og femininitet sannelig er påtatte greier, sier Bolsø, som mener drag kan få den konservative forestillingen om kjønn til å vakle hos enkelte.

– Det å være kvinne og drage seg opp til en slags «überkvinne» er med å utforske hva kvinnebegrepet betyr, sier Remi. Katinka er enig.

– Selv om jeg er kvinne og kler meg ut som kvinne tar jeg del i et drag-uttrykk. Mange som ser meg i drag-kostyme tror jeg er en mann fordi de forventer at jeg er det, sier Katinka.

– Ånei! Jeg tror ikke jeg har nok fisketråd, utbryter Remi. Jens

1 Sminke: Jens Martin ønsker å si til unge håpefulle at det er greit å følge sin egen vei, uansett hva det skulle vært.

2 Må prioritere: Remi skulle ønske han kunne bruke mer tid på *Princessilicious*, men har aldri vært i tvil om at det samtidig er viktig å prioritere studiene.

3 Ut i natten: De tre prinsessene går neppe usett gjennom sentrums gater.

Martin og Katinka begynner å diskutere kveldens uttrykk.

– Men skal du være trashy i dag, Katinka?

– Er jeg ikke alltid trashy?

De syr det siste på kostymene, diskuterer hår og sminke og finner fram «verktøykassa» som er full av det beste kosmetikken har å by på. Det er verdt stresset. De elsker det.

– Vi er selv vårt viktigste instrument, sier Remi.

Han forklarer at når man jobber med noe relevant utenfor skolen er det lettere å knytte det man lærer til noe praktisk, og se en retning.

Det krever uten tvil mye arbeid å drive sitt eget kompani. Alle tre er enige om at *Princessilicious* er langt fra en hobby. Det er en jobb, noe de står ansvarlige for – og

skaper – sammen. Neste oppdrag for trioen er et show på Jessheim i november. Som flue på veggen på øvingene deres er det vanskelig å forstå hvordan de kommer noen vei, med sine lange diskusjoner og sitt kreative kaos.

Drag som sjanger virker tiltalende for de tre kreative sjelene fordi de får bruke så mye av seg selv og kan eksperimentere mye. De forklarer at sjangerbevissthet er viktig. Parodier av kjente mennesker eller stereotyper, medleyer med populære og kjente sanger og playbackmusikk hører med. Det er mye humor, gjerne drøy som sådan. *Princessilicious* har med seg alle de typiske drag-trekkene. Men de tre ønsker også å utfordre sjangeren og tilføre noe nytt.

– Tidligere har det vært mye fo-

kus på å parodierte kjente kvinnekarakterer eller bytte mellom generelle kvinneskikkelser. Vi er i hver vår egne karakterer gjennom hele forestillingen, forklarer Jens Martin.

Remi og Katinka bruker mye av det de har lært på skolen og eksperimenterer med teaterformer som figurteater og skyggeteater. Og kvaliteten skal være på topp.

De prøver å tjene penger på det, forklarer Jens Martin. Og ingenting er bedre enn det, i følge Anne Bryhn, fagleder for Drama- og teaterkommunikasjon på Høgskolen i Oslo og Akershus.

– Studenter som klarer å skape sine egne jobber og gjøre noe relevant ved siden av studiene fremstår som en enorm ressurs, sier Bryhn, som mener det er utelukkende positivt at studenter skaper sitt eget jobbmarked.

– Det står de fritt til, og jeg ser på det som helt ideelt.

Selv ser hun på drag-kunsten som noe vakkert, men tror også at enkelte kan la seg provosere.

– Ikke fordi kunstformen i seg selv er sjikanerende, men fordi det finnes alt for mange som er kunnskapsløse når det kommer til kunst og toleranse, sier hun.

– Vi vil utfordre de som er litt trangsynte, forklarer Remi. Han opplever at mange synes de ser helt fantastiske ut, mens andre blir mer forvirret fordi uttrykket er voldsomt.

Scenen med de tre studentene som gjør seg klare for fest på soverommet til Jens Martin er helt klart ikke for de trangsynte. For det meste er det nysgjerrighet og spørsmål de møter. Men da de var i Tal-

linn og opptredte møtte de andre reaksjoner. «It is too much», kommenterte flere av publikummerne.

– Det vil jo alltid være idioter som er ute etter å lage bråk, sier Jens Martin.

Men han vektlegger at det i bunn og grunn ikke er så komplisert å være dragartist i Norge.

– Man vil møte på negativ respons uansett hva man driver med, men det gjelder å mene seg med de menneskene som gir deg «creds» for det du har lyst til å gjøre.

De tre, blide studentene er på vei ut. Samtidig som de ser overdrevne og nesten komiske ut, og på ingen måte ligner «vanlige» kvinner, er de likevel oppriktig feminine, der de vinker, sender et par slengkyss og forsvinner ut i natten.

kulturredaktør: **Eirik Billingsø Elvevold**
e.b.elvevold@universitas.no 480 98 064
reportasjeredaktør: **Vilde Sagstad Imeland**
vildesi@universitas.no 993 51 017

KULTUR

FOTO: WIKIMEDIA COMMONS

Blodig bouquet

ESSENS: Selv om vi mennesker spiser kjøtt, lukter ikke blod spesielt deilig. De fleste andre rovdyr elsker derimot lukten av blod – det signaliserer mat og trigger en helt dyrisk respons.

Nå melder ScienceDaily at behavioristiske forskere ved Universitetet i Linköping har undersøkt hvilke av blodets kjemiske komponenter som skaper den forlokkende blodlukten. Det ga overraskende resultater.

Når blod fra pattedyr ble analysert, var det ett stoff som skilte seg ut: et aldehyd av ved navn «trans-4,5-epoxy-(E)-2-decenal». Aldehydet står bak den metalliske lukten vi ofte refererer til når vi får «blodsmak i munnen». Forskerne smurte senere inn trestokker i den svenske dyreparken Kolmården med ulike stoffer. Til deres store overraskelse, reagerte rovdyrene med like mye sniffing, sleiking, biting og kloring på aldehydet som på vanlig blod.

Hipsterparadokset

Kan forskning gi svar på hvem som er hipster?

Hipstere

tekst Eirik Billingsø Elvevold
foto Birte Nystad Magnussen

Du kjenner garantert noen som har fått karakteristikken tredd ned over hodet. Kanskje har du selv blitt beskyldt for å være det. Men hva innebærer hipster-betegnelsen egentlig?

Noen raske google-søk avslører at definisjonene er mange. På én side defineres hipster-begrepet som en slags motkultur med stort fokus på uavhengighet og individualitet. Like ofte blir konkrete kulturelle uttrykk stemplet som hipster, gjerne i negativ forstand. Det debatteres med forakt hvorvidt noe er hipster eller ikke. Noen beskylder, andre forsvarer seg, men ingen vil være hipster. Hvordan vet man egentlig hvem som er det ingen vil være?

En kulturell klisjé

Forskerne som har studert hipster-fenomenet ser ut til å være enige om et par ting. For det første har hipster-begrepet endret betydning flere ganger i løpet av 1900-tallet. Først var hipsteren

en kul svart fyr, deretter en hvit fyr som ville være kul på en svart måte. Hipster-begrepet vi kjenner i dag har likevel mest å gjøre med alternativ ungdomskultur fra 1990-tallet, først og fremst assosiert med den hvite middelklassen. Ifølge markedsforskerne Arsel og Thompson har det én gang mytiske begrepet blitt en kulturell klisjé på «2000-tallets trend-søkende über-konsumenter».

Den kulturelle hipster-klisjeen gir trend-søkende über-konsumenter problemer. Det er jo ingenting de heller vil unngå enn å være en klisjé. De vil være originale og ekte. De vil være kule. Og når det ikke lenger er originalt å være original, må man nekte for å ville være det.

De som prøver for hardt

Ingrid Tolstad er én av få nordmenn som har forsket på den hårfine balansegangen mellom det å bli oppfattet som kul og hipster. I 2005 gjennomførte hun et feltarbeid i Williamsburg i New York – det som da av mange ble regnet for å være selve kjernen av hipster-kulturen. Hun skulle egentlig studere musikkjangeren

Flyt: Hvis man skal opprettholde egen kulhet må man hele tiden redefinere seg selv.– Noen har et slags talent for å naturlig søke nye ting som senere blir plukket opp av andre. De har godt teft og flyt, sier hipster-forsker Ingrid Tolstad.

lo-fi, men materialet avslørte mer om kulhet som fenomen enn om en spesiell type musikk. Oppholdet i det hun kaller «Hipsterville» resulterte derfor i endret problem-

stilling, og en sosialantropologisk mastergrad om hipstere.

– Kortversjonen er at begrepet «hipster» gjerne brukes om en person som er opptatt av å være kul.

Det er en viktig distinksjon mellom de som er kule og de som vil være det. Hipster-begrepet er effektivt når man skal avsløre de som prøver for hardt, sier Tolstad.

FOTO: WIKIMEDIA COMMONS

Spøkelser på labben

SKRØMT: Tror du på spøkelser? Da har du fått en god grunn til å slutte.

Sveitsiske forskere har nemlig fremkalt spøkelser i et laboratorium for første gang, melder The Daily Mail.

Forskerne gjenskapte «følelsen av nærvær» ved å la testpersoner med bind for øynene styre en robotarm med pekefingeren. Bevegelsen fra den første robotarmen ble deretter overført, via en ny robotarm, til personens egen rygg. Det

opplevdes som om de klødde seg selv på ryggen.

Spøkelsene ble fremkalt ved å forsinke signalene mellom robot-armene med 500 millisekunder. Forsinkelsen fikk én av tre testpersoner til å føle seg sett og tatt på av et spøkelsesaktig nærvær. To av testpersonene måtte til og med avbryte eksperimentet.

– Dette bekrefter at fenomenet skyldes endret persepsjon av egen kropp i hjernen, sier professor Olaf Blanke, som var leder av forskningsgruppa.

Ukas dikt

Send inn ditt dikt til universitas@universitas.no

Fuktig fantasi

I en bubbelpool av dogmer,
fråtande som sulfitt.
Dår tradisjon blir svavel,
simmar en Jesuit.
Han verkar ha mist sina ögon,
dår i guds toxider.
Han förmår ej tala,
dår halsen svider.
Predikan har frätt sönder,

hans svalg och gom.
Man får simma långt,
för att kalla sig from.
Han har tagit sig ut,
på det djupa,
av bassängens sfär.
Innan vi ser honom drunkna,
säger han plötsligt såhär:
- Ni blir rika och glada,
och helt utan slit,
för alla ska bada,
så bli Jesuit!

av: En ensam sparv

Fire på plassen

Foto: Birte Nystad Magnussen

1. Hva er en hipster? 2. Er du en hipster?

Fredrik Lindmark (23)
Universitetet i Oslo, juss

1. Hipster definerer de som tenker fremover og har en gjennomtenkt stil. Personer som er mindre komfortable med sin egen stil, kaller ofte andre for hipstere.
2. Nei.

Elena Gonder (20)
Universitetet i Oslo, sosiologi

1. En hipster er en ung person med Fjällreven-sekk på Det samfunnsvitenskapelig fakultet (SV) ved Universitetet i Oslo.
2. Jeg går med Fjällreven-sekk og studerer på SV, men vil ikke si at jeg er en typisk hipster.

Andrea Rygh (28)
Universitetet i Oslo, sosiologi

1. Jeg tror det har gått fra å være en person som er i forkant i tanker og ideer til å handle om mer ytre ting. En hipster er en motebevisst person med en utstudert stil.
2. Nei, jeg tror ikke det.

Konstantinos Skenteris (25)
Universitetet i Oslo, statsvitenskap

1. Hvis man vedkjenner seg å være hipster, er slaget tapt. Da må man flytte fra sine skap-hipster-venner i Markveien og gentrifisere et grisgrendt strøk – kanskje Jessheim. Det blir jævlig ensomt, men du kan komme deg tilbake i hipster-skapet.
2. Kanskje ikke. Kanskje jeg er norm-core.

Når alle forsøker å skille seg ut, er det viktig å være annerledes på det som oppfattes som en ektefølt måte, forklarer Tolstad. Du skal ikke like den obskure indie-skiva fordi du vil være kul, men fordi det er riktig for deg. Utfordringen består i stadig å måtte redefinere egen identitet gjennom nye kulturelle uttrykk – uten å prøve for hardt.

– Det må fremstå som om du endret stil fordi du tilfeldigvis oppdaget noe nytt. Hvis ikke blir du fort «outa» som hipster, sier Tolstad.

Kulhet som kapital

Men det blir stadig vanskeligere å holde seg foran resten av flokken. Moderne teknologi gjør veien kort fra ytterkant til mainstream. Det tar ikke lang tid før den slitte vintage-buksa blir å se i vinduet på H&M. Og når alle vil bo på hippe Grünerløkka, er ikke området lenger like hipt.

– Kulhet er en kapital som er ettertrakta. Hvis folk synes du er kul, hører de på deg. Problemet oppstår når flere og flere imiterer deg. Da er ikke kulheten lenger en knapp ressurs, sier Tolstad.

Du er med andre ord avhengig av både anerkjennelse og eksklusivitet for å bli oppfattet som kul. Når noen da kaller deg en «jævla

«Hipster-begrepet er effektivt når man skal avsløre de som prøver for hardt»

Ingrid Tolstad, hipster-forsker

hipster», avslører de egentlig at uttrykket ditt ikke er så eksklusivt. Folk har sett det før. Du er en imitator. Ifølge Mark Greif, medforfatter av boka «What Was The Hipster?: A Sociological Investigation», bunner det hele ut i en maktkamp mellom samfunnsgrupper som kjemper om status. Ved å avsløre en hipster, kan du kvitte deg med en konkurrent.

En konserverende kultur

For å unngå å bli avslørt som en overtydelig imitator må du kon-

tinuerlig lete etter identitetsmarkører på nye steder – også blant mainstream kulturuttrykk. Det har fått den danske sosiologen Bjørn Schiermer til å avfeie hipsterfenomenet som en subkultur. Han mener jakten på det individuelle og unike har gitt dagens unge en konservativ tilnærming til fortiden. Vi gjør ikke opprør på jakt etter kulhet. Vi leter etter gamle kvalitets-skiver. Fortidens ukule uttrykk adopterer vi med ironisk distanse. Tolstad mener bruk av ironi kan gi økt eksklusivitet.

– Ironi er ofte helt genialt fordi det per definisjon handler om tve-tydig. Da den harry trucker-capsen først dukket opp på Grünerløkka, var det vanskelig å vite om den var ment bokstavelig eller ikke. Å vite forskjellen skaper eksklusivitet, sier hun.

Fra stilsikker til trendjeger

Alle som vil være kule må ha kulheten noenlunde i fred. Med hipsterbegrepet trekkes linja. Vi er kule, du prøver for hardt. For å teste forskningsfunnene, kontaktet vi Natt&Dag. Gratismagasinet redaksjon, som selv blir beskyldt av mange for å være hipstere, er godt

frempå med det som til enhver tid defineres som kult i hovedstaden. Hvis ikke de er hipstere selv, vet de kanskje hvem som er det?

– Å kalle seg selv hipster reduserer stilsikkerhet til jag etter trender. Om overlegen smak skal gi noen sosial status, må den være tilsynelatende naturlig – ikke være del av en konstruert hipsteridentitet, sier Natt&Dag-journalist Martin Gedde-Dahl.

Han mener hipsterbegrepet overordnet definerer unge folk som er tidlig ute med kulturelle

«Om overlegen smak skal gi noen sosial status, må den være tilsynelatende naturlig»

Martin Gedde-Dahl, Natt&Dag-journalist

trender, men at det først og fremst brukes negativt om noen som er «tåpelig, strebete eller douchy».

Selv mener han at den statiske hipsterkarikaturen er noe av det mest interessante.

– Hipsterkarikaturen er i dag nøyaktig den samme som da det gikk inflasjon i «hipstere» og «hipsterhat» for fire, fem år siden. Det går fortsatt i ting som bart, flanellskjorte, Grunerløkka og Øyafestivalen.

– Tømt for mening

Selv om karikaturen er statisk, mener Gedde-Dahl at utallige definisjoner og «døve analyser» har komplisert selve ordet og tømt det for mening.

– Hipsterbegrepet er stort sett et ledd i en kulturell observasjon, på nivå med å påpeke at rappere bruker store bukser eller at caps ikke har noen funksjon når den er snudd bak frem, sier han.

Også forskningen ser ut til å etterlate «hipster» som et upresist og negativt begrep. Når folk blir litt for kule, kan de holdes i sjakk. Ordet ser i dag ut til å først og fremst fungere – i likhet med den gode gamle janteloven – som et sosialt filter.

e.b.elvevold@universitas.no

anmelderredaktør:
mgnewth@universitas.no

Magnus Newth
404 70 501

ANMELDELSER

Lytt til Oslos studentradio på FM 99.3 eller radionova.no

Radio Nova

■ Mandag

06.00: Democracy Now!
07.00: Frokost
09.00: Novarkivet
10.00: Das Kapital
10.30: Novamusikk
11.00: A-lista
12.00: Novamusikk
19.00: Bra Trommis
20.30: Sort Kanal
21.30: Lillesalen konsertserie
22.00: Overkill
23.00: Rolige Vibber
23.30: Électronique
00.00: Fri Form Radio

■ Tirsdag

06.00: Democracy Now!
07.00: Frokost
09.00: Skumma Kultur
10.00: Vitenselskapet
10.30: Grenseløst
11.00: Teknova
11.30: Novamusikk
21.30: Dag for dag

■ Onsdag

06.00: Democracy Now!
07.00: Frokost
09.00: Skumma Kultur
10.00: Tekstbehandlingsprogrammet

■ Fredag

11.00: Novamusikk
16.30: Snakker ikke norsk
17.30: Novamusikk
19.00: Kvegels
20.30: Country Barn
21.00: Spillmatic
22.00: Funkiga Timmen
23.00: Neu

■ Torsdag

06.00: Democracy Now!
07.00: Frokost
09.00: Skumma Kultur
10.00: Nova Noir
12.00: Det Fiktive Selskab
17.00: Ærlig talt

■ Lørdag

01.00: Novanatt
09.00: Best of Frokost
11.00: Novamusikk
16.00: Reservebenken
17.00: Lillesalen konsertserie
18.00: Pils og plater

■ Søndag

01.00: Novanatt
07.00: Tanketog
12.00: Dokunova
12.30: Klagenemnda
14.00: Du skulle ha vært der
15.00: Sorgenfri
16.00: Snakker ikke norsk
17.30: Novamusikk

Diktsamling:

Verden i fugleperspektiv

Ung trost klokken fem om morgenen i en brusende alm

Av: **Geir Gulliksen**

Forlag: **Flamme**

Geir Gulliksen har de siste to tiårene markert seg som en solid og allsidig forfatter i Norge. Diktsamlingen *Ung trost klokken fem om morgenen i en brusende alm* er hans første på seks år, og forventningene til den prisbelønte forfatteren er velfortjent høye.

Ung trost lever delvis opp til forventningene. Diktene handler om slektskapet mellom alt organisk liv, og føyer seg inn i en lang rekke av litteratur som henter inspirasjon fra det naturvitenskapelige. Hverdagslige situasjoner skildres fra det som først kan virke som menneskeperspektiv, men små hint avslører underveis at det er fugler som spiller hovedrollen. Også trær vies mye plass. Gulliksen greier å minske avstanden mellom menneske og natur, uten bruk av personifisering og billige triks. Til tider blir budskapet dog kryptisk og diktene intetsigende. Samlet er diktene i *Ung trost* et elegant bidrag, men individuelt står de seg ikke like godt. Leseren må jobbe i overkant hardt for å henge med når diktene leses hver for seg.

Gulliksens forfatterskap ble nylig beskyldt av Freddy Fjellheim i Forfatternes Klimaaksjon for ikke å berøre klimakrisen, og det at menneskets eksistensgrunnlag står i fare. *Ung trost* kan oppfattes som et svar på denne kritikken. Tidligere har Gulliksen skrevet om menneskets plass blant andre mennesker. Nå skriver han ikke bare om mennesker, men også om dyr og natur, og forholdet mellom alt som eksisterer. Derfor oppleves *Ung trost* både relevant og aktuell, i en tid der mennesket er nødt til å innse at verden er større og viktigere enn det selv.

Ingrid Elise Gipling
i.e.gipling@universitas.no

Kurs:

Boost versus blåmandag

Eksamensboost

Av: **Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus (SiO)**

Ingen har noen gang begynt eksamenslesinga før det er akkurat litt for sent. Dette vet studentvelferdsgiganten SiO, og for å bøte på stress, angst og bitre tårer, arrangerer de kurset *Eksamensboost*. I en hel time deler en psykolog, en lege, en personlig trener, en ernærings ekspert og en studentrådgiver sine beste råd. Det finnes åpenbart en etterspørsel, for auditoriet på Blindern er fullsatt. Er tipsene verdt en hel time av din verdifulle pensumtid?

Kurset bringer ikke særlig mye nytt. Forskjellen er at alt du *egentlig* vet, blir presentert som en pakkeløsning på alle dine problemer: Legen understreker viktigheten av søvn, og tar oss med gjennom de forskjellige søvnstadiene. Sover du ikke nok,

vil du ikke komme innom det fjerde stadiet hvor kroppen restitueres ordentlig. Studentrådgiveren snakker om stressmestring. Få oversikt, lag en realistisk plan, ta pauser, pust godt, omformulér destruktive tanker. Du trenger ikke bli med på alt, lær deg å si nei, men husk å gjøre ting du liker innimellom. Og så må du huske på å se på studiene som en fulltidsjobb. Ernæringsexperten sier at du må spise sunt, men lettvtint for å heller spare hjernebruken til eksamenslesing. Man bør også bytte ut sjokoladen med nøtter for ikke å gå inn i juleferien med to kilo ekstra.

Før du forlater salen, understreker den personlige treneren at fysisk aktivitet er viktig, og kommer med en aldri så liten inspirerende quote. *Failing to plan is planning to fail*. Ikke akkurat revolusjonerende, men du sitter likevel igjen med

en slags følelse av å ville prøve. Men er det realistisk?

Følger du rådene står du tidlig opp, uthvilt, og spiser en ordentlig god frokost. *Denne eksamenstida er jammen bedre allerede*, tenker du kanskje. Lesinga går lett som en lek, men utover dagen melder søtsuget seg. *Fuck jevnt blodsukker, én sjokolade kan vel ikke skade?* Dessuten er nøtter irriterende på *lesesalen*. Resonnementet føles vanntett, og her kommer boost til kort. Følelser, vaner og lyster trumfer gode råd. Noe annet krever disiplin, og det får du ikke av en times kurs.

Du klinker til. Tross en utskeielse eller to, går den første dagen fint, og du er fornøyd med det du har utrettet. For en eksamenstid dette skal bli.

Men før eller senere blir det onsdag. Lillelørdag. Du skal kanskje bare drikke et par øl, ta tidlig

kveld og fortsette suksessen på lesesalen. Dessverre glemmer du deg, og er ikke i seng før klokka er to. På vei hjem har du i tillegg kjøpt deg en hamburgermeny eller kebab. Sånt blir det ikke *boost* av.

Dagen etter er kroppen kraftig redusert, men du kommer deg av gårde. På forelesning dupper du, og på lesesalen blir du sittende å stirre ut i lufta. Å ta seg sammen virker uoverkommelig, og den gode bølgen du var på har brutt mot virkelighetens klipper. Som psykologen så fint sa det: *Ikke lev som om det allerede har gått dårlig*. Men når du ikke en gang klarer å følge SiOs enkle mal for en god eksamensperiode, føles det jo litt sånn. Det proffe hjelpeapparatet kommer dessverre litt til kort i møte med den harde virkeligheten.

Benedicte Tobiassen
benedicte.tobiassen@universitas.no

Bok:

En leksjon i lættis

«YO, YO, YO!!»

Overskriften på forordet i Jo Brochmanns nye bok *Tagging* varsler hva du har i vente. Heldigvis er forfatteren bevisst sin egen stil. Allerede innledningvis innrømmer Brochmann at boka er ment å være «50% lættis, 100% opplysende». Det viser seg å stemme ganske bra.

Fortellerstemmen «JOslo» lokker deg med på en reise i graffiti-land. JOslo er kort fortalt summen av alt forfatteren drømmer om å være, men han har kun «dratt 13 tags» mens han gikk på Blindern. Han er en «fremling på safari som writer om i stella for å write på». Og målet hans er klart. De som elsker «graff», skal lære kjærligheten sin å kjenne. Haterne skal derimot omvendes.

Målet skal oppnås med et i overkant kult språk. Uttrykk som «mæd», «for realz», «blæsta» og «my niggah» gjennomsyrrer teksten, og du slipper å vente

Tagging: En bok om stygt som pent

Av: **Jo T. Brochmann**
Forlag: **Flamme Forlag**

lenge på neste pikk-metafor. Hvis du takler språket, venter derimot lidenskap og kjennskap til kunsten. Etter et raskt grunnkurs i definisjoner og historie, er det ingen sak å forstå forskjellen på en «piece» og en «throwup». Forfatteren legger ikke skjul på at han er dypt fascinert av taggingens «guttekle kjerne». På sitt beste gir det hyllestene liv og kritikken brodd.

Det er spesielt forsvaret av den spontane og «trashy» Oslo-graffitien det slår gnister av. I delen «Tagging i Tigerstaden» skildres stilarter som «straightletters», «trash» og «wildstyle». Oslo beskrives som «den mest trashy byen i verden», hvor «skånselsløs graffitipolitikk» og dyster nordisk

Oslo-graffiti: Her ville forfatteren skrevet en sykt lættis bildetekst.

kultur har gjort tagging «mad shabby». Dybdintervjuer med norske taggere som LESO, PAX og GIVE, gir senere konkrete innblikk i hovedstadens graffitimiljø.

Det samme gjør illustrasjonsbildene. Teksten refererer stadig til små, svart-hvite bilder av mobilkvalitet. De gjør innholdet enklere å forstå, men rent estetisk hadde det gjort seg med større bilder. Særlig i formidlingen av store vegger, som for eksempel på Hausmania.

Brochmann lykkes ganske godt i å fronte graffen på graffens egne premisser, men det hele blir til tider parodisk. Som når han vier et eget kapittel til å hate på streetart – graffitiens «patetiske» lillebror – fordi utøverne bruker stensiler og er bedre på å kommunisere enn å provosere. Men klarer du å leve med en gjennomgående YO språkbruk, er boka opplysende, engasjerende og til tider ganske lættis.

Eirik Billingsø Elvevold
e.b.elvevold@universitas.no

ILLUSTRASJONS FOTO: LUCY MARIE B. ODBERG

Maria Terese Kittilsen, journalist

Ukas anbefaling

Kast deg på bølgen

Vinden er surere enn sitronsaft, regnet spruter sidelengs og pisker deg i fjeset. Men det stopper deg ikke. Du padler for harde livet. Mens du blir kastet tilbake inn mot land. Høststormen kaster eksamener og innleveringer mot deg i høy hastighet. Du skulle ønske du kunne surfe deg gjennom studiene sa du? Vel, så gjør det.

Høststormen er ikke for pyser, men den sexy våtdrakta holder deg varm, og er du nybegynner kan du alltid skaffe deg en heit instruktør. Det er bedre å bli sjøsyk av bølger enn av bøker. Man kan ikke lese seg grønn. Ta en pause, dropp festen i helgen, legg ut på eventyr, og bokstavelig talt: surf.

Vilde Sagstad Imeland, redaksjonsleder

Ukas advarsel

Diktator-syklus

Det er ingen grunn til å gå ut ifra noen skyhøy lættis-faktor på Aker brygge framover. Johan Goldens humorkonsept *Diktator* ankommer selvfølgelig på det meste betimelige tidspunkt: Midt i julebordsesongen, og heldigvis hele to år etter Sasha Baron Cohens film *The Dictator*. Hvis man går ut ifra at det annethvert år er rom for en liksom-streng komiker i

stram uniform, med et i overkant meget-sigende «hihi jeg er ikke farlig men kanskje likevel litt psykopat»-smil, er det bare å gønne på i 2016 også. «Kom igjen folks, la oss prøve et skikkelig enevelde, la oss gi diktaturet en sjans», som team Golden skriver på sine nettsider. Ikke legg julebordet til Latter. Bli heller hjemme og se filmer av morsomme katter.

Plater:

En æra er over

The Inevitable End

Av: **Röyksopp**

Plateselskap: **Warner**

Albumformatet er erklært dødt, og Röyksopp feirer det ved å slippe sitt siste album, noensinne. Albumalderen feires med sørgmodige sanger og et enormt sammenhengende album, som sjangermessig strekker seg fra house-aktige «I Had This Thing» til synthballaden «Coup de Grace».

Elektronikaduoen åpner med kraftige Kraftwerk-vibber på «Skulls», men henger seg ikke opp i tyskernes særegne sound. Flere av låtene står sterkt for seg selv, men det er den røde tråden og helheten i *The Inevitable End* som utgjør mesterverket. «Running to the Sea» har for eksempel blitt spilt på radio i en evighet, men det er først nå, satt i sammenheng med de øvrige låtene, at den virkelig står fram som en minneverdig komposisjon.

The Inevitable End er lyden av høst, og stemningen innledes først og fremst av ett av høydepunktene på skiva, «Sordid Affair». Ryan James sutrer om svunne tider, pakket inn i et lydbilde som nikker anerkjennende til Pet Shop Boys. Tidene han minnes kommer ikke tilbake, og stemningen blir ikke lystigere lengre ut i albumet. Snarere tvert imot.

Også vokalistene Robyn, Susanne Sundfør og Jamie McDermott gir Röyksopp en ny dimensjon i lydbildet, og særlig sistnevnte løfter flere av låtene med sin Bryan Ferry-lignende tilnærming til dem.

FOTO: KIM ERLANDSEN, NRK P3/FLICKR

Uunngåelig: Svein Berge danner sammen med Torbjørn Brundtland elektronikaduoen Röyksopp, som har sluppet sitt siste album noensinne.

Spotify og andre streamingtjenester har tatt livet av albumformatet, og dette poenget understreket Röyksopp ved å slippe *The Inevitable End* på Spotify én uke før albumet var i salg i butikk. Det tid- og oppmerksomhetskrevende album-

formatet er dødt i krevende lytteres ører, og Röyksopp leverer et verdig, dystert og sørgmodig siste blås, til minne om albumformatet.

Petter Brønstad
universitas@universitas.no

Overlevelsesinstinkt

No går det over treffer deg slik regndråper pisker deg i ansiktet en ruskete høstkveld. Det er mørkt og tungt, men forfriskende og inspirerende. Silje Halstensens vokal imponerer tekstuel og melodist på klingende bergensk. Som alltid er tekstene utleverende. Det er sterkt og kraftfullt. Men til tross for det mørke innholdet er det likevel catchy.

Denne plata handler om å holde hodet over vannet, og overleve den uforståelige og uoppnåelige kjærligheten når forventningene ikke innfris. Om å være ensom, selv når man ikke er alene.

«Her» er det første sporet på plata. Låta setter standarden tidlig, og er stappfull av splittede følelser: valget om å bli eller å forsvinne. «Evig» er en ode til trommisen, der

Bendik Kjeldsbergs tekniske ferdigheter virkelig får spilt ut sin rolle. «Stille» vekker assosiasjoner til klangelementer hos den islandske gruppen Sigur Rós. Det er en ironisk vakker låt om et kjærlighetsbrudd der stillheten er blitt altoppslukende.

Den kraftige og drømmende vokalen akkompagnert av stramme trommesalver, røffe gitarrikk og svevende synth utgjør bandets karakteristiske særpreg, som de klarer å bevare gjennom hele albumet. Låtene veksler mellom å bygge seg opp og ende i en perkusiv himmel med lang koring som avgir en kraftfull nerve. Gåsehudfaktoren er høy.

Albumet Drømmen gjør meg ingenting fra 2012, handler også om kjærlighet men er

No går det over

Av: **Bendik**

Plateselskap: **Cosmos Music Group**

mer rocka, og synthen mer 80-talls. Den gang var uttrykket sintere, mer obskurt og rotløs mørkt. Produksjonen har en sterk ryggmarg og det er tydelig at vi kan forvente masse av Bendik i fremtiden. Med årets utgivelse er det som om Bendik står på stødigere bein. *No går det over* er et knallsterkt og solid album du rett og slett må få med deg.

Kristina Holt
universitas@universitas.no

Kulturkalender

12 Teater og opera

Ons I disse dager kan du få med deg forestillinger av studentene på Kunsthøgskolen i Oslo. Teaterlevene setter opp *Misantropen* av Molière, *Symposion* av Platon, *Petra von Kants bite tårer* av Fassbinder og *Colombe* av Anouilh. Balletlevene er dessverre ferdig med sine forestillinger, men operaenelevne setter opp *Czardasfyrstinnen*, i tillegg til en jubileumskonert 7. desember (i anledning 50 års jubileum). Grip sjansen til å få med deg litt gratis kultur. Krever påmelding på nettsider. www.khio.no

13 Litteratur i egne hender

Tor Jørn H. Sværen utgir egne bøker på England Forlag og oversetter samtidspoesi til norsk. Denne kvelden vil han dele av sin erfaring med selvstendig virksomhet innen bokbransjen. Sværen gir oss et innblikk i den idealistiske entreprenøren sine arbeidsprosesser, og han forteller om prosjekter der forfatter- og forlagsvirksomhet nærmer seg kunstnerisk praksis.

Chateau Neuf, 19.00

14 Konsert

Fre Deathcrush kommer til Chateau Neuf denne fredagen. Deathcrush er et noise-Rock/No-Wave band fra Oslo. Bandet består av Vidar Evensen, Linn Nystadnes and Åse Røyset.

Chateau Neuf/Betong, 21.00

FOTO: TOM ØVERLIE, NRK P3/FLICKR

18 REALfrokost

Tir Realistforeningen inviterer til frokost med vann som tema. Vi ser det overalt hver dag: Når det regner eller snør, i dusjen eller kaffekoppen. Det er fort gjort å glemme at vann ikke bare er en knapphetsressurs på Jorden, men også at av alle kjemiske stoffer som finnes er kanskje vann det med mest spesielle egenskapene. Hva er de, og hvorfor er vann så unikt? Carl Henrik Gørbitz foreleser om ting du har lurt på og ting du aldri har lurt på. Vann blir visstnok aldri det samme etter dette. Realistene kan dette med frokost: det vil bli servert egg, bacon, kaffe og annet som hører med.

Realistforeningen, 08.30

Debatt

Regjeringen har foreslått en oppmykning av reglene om midlertidig ansettelse. Juss-Buss har samlet noen av landets viktigste aktører i arbeidslivspolitikken for å gi deg svar på spørsmålene rundt dette. Hva innebærer dette for næringslivet? Hva trenger arbeidstakerne? Regjeringen sier det er et springbrett – er det sant? Hvordan rammer midlertidig ansettelse deg? I panelet sitter Helga Pedersen (Ap), Erlend Wiborg (Frp), Tor-Arne Solbakken (LO) og Inger Lise Blyverket (Virke).

Litteraturhuset, 18.00

Gi oss beskjed om arrangementer på epost:
universitas@universitas.no

Ad notam

Universitas oppsummerer uka

■ Vil velge å ansatte seg selv

Kun 11 prosent av HiOA-studentene stemte ved student-parlamentsvalget. Leder for Student-parlamentet, Lord Røverland, har gitt opp studentene og vil heller ansette tillitsvalg... eh... tillitsansette.

– Jeg tror at valg-ordningen skaper unødvendige klas-seskiller, og egentlig bare er akademisk snobberi, skriver han i et innlegg i Khrono.

Han får støtte fra HiOA-le-delsen, som gjerne vil ta på seg oppgaven med å ansette stu-dentledere.

– «Vi vet at ved ansettelser an-setter man lett noen som ligner på seg selv, det sier forskningen», skriver Røverland. Og like hjerner ten-ker best, som det vel heter. Hvis jeg i framtiden blir ansatt og så får muligheten til å ansette student-ledere, hadde alt blitt så mye enklere. Studentene bryr seg jo ikke likevel, som valget nå viste, sier HiOA-reaktor Kari Tøverud Jensen.

■ Markedshøyskolen får kritikk for å markedsføre

Markedshøyskolen får NOKUT-kritikk for «overdreven bruk av salgs- og markedsanalyser på bekostning av analyser av fag-kvalitet.»

– Vi tar oss personlig nær av dette. Når vi får sånne tilbake-meldinger, så tar skammen oss, sier rektor Trond Blindheim.

– Altså, vi skammer oss på vegne av NOKUT, som ikke skjønner noe. Dette er totalun-

dervisning. Vi viser studentene hvordan gode analyser kan selge produkter selv om innholdet blir neglisjert. Det at studentene

kommer til oss, er jo et tegn på at vi kan det vi gjør, altså et bevis på at den fagli-ge kvaliteten er god nok. Så de som kla-ger, skyter seg selv litt i foten. Dette er en omvendt catch 22. En cath 55, bare speilvendt!

■ BI-studenter stryker mest

BI-studentene stryker dobbelt så ofte som studentene ved UiO. Det viser nye tall fra Database for statistikk om høgre utdan-ning. Mens 5,9 prosent av UiO-studentene stryker, er tallet blant BI-studentene 11,6 prosent.

– Dette holder ikke. Vi må jobbe målrettet for å øke strykprosenten, sier lederen for Student-foreningen ved BI, Espen Haugen.

Han forteller at minst 75 prosent av studentene bruker skjorte dag-lig, og at det da ikke holder at så få stryker den før bruk.

– Vi er tross alt BI. Her går man ikke med skrukkete klær, slår han fast.

Dekan ved Det humanis-tiske fakultet ved UiO, Anders Bugge Amundsen, er heller ikke fornøyd.

– Altså, ingen tar deg seriøst som filolog om du er ulastelig antrukket. Vi har satt i gang til-tak for å få ned strykprosenten, samtidig som vi har satt i gang en kampanje for at flere skal ha rufsete hår og loete ullvester. Vi har tross alt et image å ta vare på, sier han.

Se så store pupper: Rektor Trond Blindheim forklarer markedsførings-pensum. – Se så store pupper jeg demonstrerer nå. Når folk tenker på dem, bryr de seg ikke om faglig kvalitet.

Kost og lo-fri: SBIO-leder Espen Haugen koster skjorta. Han mener at vanlig stryking ikke holder, og koster den for å unngå lo og annen «UiO-dritt».

Vi spør

av **Vilde Sagstad Imeland**

Lydig øre

Baksida ringte generasjons-refser Gunnar Aakvaag og var lydig mot ham.

Kjære herr Aakvaag. De har gjort dem bemerket i forrige ukes utgave av studentavisen Universitas. Nå ringer vi dem sannelig igjen, denne gangen med et par små oppfølgings-spørsmål. Er det i orden for dem?

– Det går fint. Jeg er opptatt med matlaging og barnepass, men sånn er livet for den nye mannsrollen.

Saken handlet om den lydige gene-rasjonen vi angivelig tilhører. Må vi få spørre om de har noen tips til hvordan vi kan bli mindre lydige?

– Mindre lydige?

Ja, kan de ikke være så snill og in-struere meg litt mer i hvordan jeg kan utvise mindre servilitet og loja-litet overfor systemet?

– Jeg tror dere må bli litt mer modige overfor professorer.

Det har jeg ikke tenkt på før.

– Så mener jeg at dere må lære dere til å lese utenfor pensum. Hvis dere bare leser pensum blir dere ikke noe mer enn flinke. Da jeg studerte leste vi nesten bare post-strukturalisme i stedet for det vi egentlig skulle lese.

Så interessant. Det skal jeg huske. Men jeg trenger en oppskrift jeg kan følge blindt. Helst fra en ledende for-midler innen sosiologi, som dem.

– Hm. For hver pensumartikkel du leser, les én utenfor pensum.

Det adlyder jeg villig!

– Pass på at det kommer minst tre kritiske spørsmål i hver fore-lesning. Hvis ingen andre stiller spørsmålene må du stille dem.

Paradoks: Gunnar Aakvaag gir instruksjer i hvordan *ikke* være lydig. Den lydige studenten kan ikke gjøre annet enn å adlyde.

Ja... kanskje. Det høres skummelt ut, men de er jo postdoktor, og så meget klokere enn jeg er. Så da stemmer det sikkert.

– ...

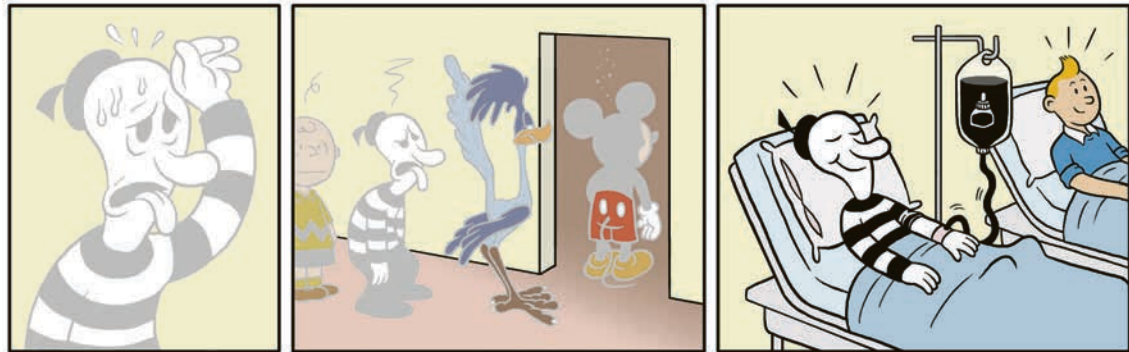
Jeg har lært så mye under dette in-tervjuet. Du er meg åpenbart intel-lektuelt overlegen. Bør jeg vurdere min stilling?

– Hehehe. Om du bør vurdere din stilling? Er det ikke egentlig jeg som skal vurdere min stilling? Jeg synes faktisk hele din genera-sjon bør vurdere sin stilling. Av og til tenker jeg at dere burde kommet dere ut av universitetet, og ikke kommet tilbake før dere har lært dere å bli litt mer kritiske. Så ja.

baksiden@universitas.no

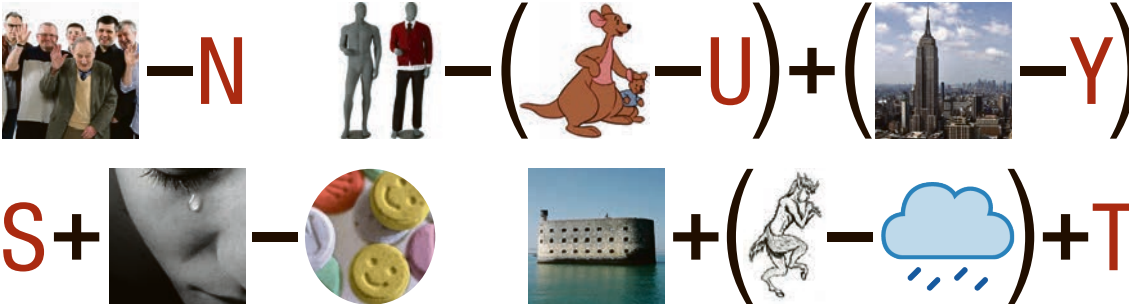
Panto

av **Thomas Sørlie Hansen**

Rebus

av **Håkon Sukuvara**

HINT: 25 år siden muren falt! Send svar til hakon.sukuvara@universitas.no.

FORRIGE UKES LØSNING: «Redd miljøet mens det enda er jul i desember.» Det skjønte mange, blant annet Jonas Schenkel, Terje Bryne og Anders Helseth.

UniversitasQuiz

av **Anders R. Erikstad, Vegard R. Erikstad og Simen Braaten**
Juniorborgesmestre i quiz 2013

1. Hvilken komiserie ble sendt først av *Uti vår hage* og *Team Antonsen*?
2. Hvem var leder i Landsorganisasjonen (LO) fra 1989 til 2001?
3. Hva het den russiske kjemikeren (1834–1907) som blir regnet som periodesystemets far?
4. Den 9. november er årsdagen for to kjente hendelser i tysk historie: Krystallnatten og Berlinmurens fall. Når fant disse to hendelsene sted?
5. Mellom hvilke år foregikk den spanske borgerkrigen?
6. Under borgerkrigen ble den baskiske byen Gernika-Lomo bom-bet kraftig. En kjent spansk maler skildret denne episoden i male-riet *Guernica*. Hvilken kunstner?
7. Hva het den britiske forfatteren som deltok på republikanernes side under krigen? Han skrev blant annet boken *Homage to Cata-lonia* om tiden i Spania, men er mer kjent for en bok med en tittel bestående av et årstall.
8. Den tidligere Manchester United-treneren David Moyes har nettopp fått seg en ny trenerjobb. Fra hvilken by kommer hans nye klubb?
9. Hvilket ord beskrives av Store norske leksikon som «det å ta ulov-lige eller urimelig høye renter av pengelån»?
10. Hva kalles den godtgjørelsen som feks. en aksjemegler får for sin medvirkning ved omsetning av aksjer?

1. Ut i vå hage (2003)
2. Yngve Hågensen
3. Dmitri Mendelejev
4. 1938 og 1989
5. 1936-39
6. Pablo Picasso
7. George Orwell
8. San Sebastian (klubben er Real Sociedad)
9. Åger
10. Kurtasje